

 simobil
Povej nekaj lepega
Obiščete nas lahko vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure, ob sobotah od 9. do 13. ure v Izoli, Sončno nabrežje 2 tel št. 040 410 743
 POOBlašČENI PRODAJALEC

Nimamo več stacionarca.
Pokličite mobilca!
040 211 434

 planinvest
nepremičnine
Koper ul. 15. maja 24, 6000 Koper
Tel.: 00386 05 630 81 25 / 00386 05 630 81 26
Gsm: 041 767 270 / rozana.viler@planinvest.si

 Koalicija
Fantje po cest gredo,
žvižgajo in pojo,
jaz pa Mandrač imam,
žvižgat ne znam.
Vsi so enaki,
kot kakšni junaki,
jaz pa le bundo imam,
kot kakšen cigan.
Dobra pozicija
je koalicija
kdor pa v tej družbi ni
se mu hudo godi.
Bom kupil si plašč do tal
z njimi bom v vrsti stal
in bom še jaz vesel,
lepo se bom imel.

Ne rabimo domovinske vzgoje

Vsake toliko se v javnosti pojavi ideja, da bi morali v šole vpeljati domovinsko vzgojo. Kaj si pod to vzgojo kdo predstavlja in kaj naj bi z njo radi dosegli pa nihče ne ve povedati.

(Mef) Ste se kdaj vprašali, zakaj na šolah ne poučujejo ljubezni. Zato, ker se ljubezni ni moč naučiti. Ljubezen je ali pa je ni. Ljubezen pride ali ne pride. Ljubezen te objame ali pa te ne.

In domovinska vzgoja v šolah ima menda prav ta cilj: ljubezen do domovine. Kako se naučiti ljubiti domovino? Kar nekaj paradoksov je zbranih v tej dikciji. Najprej, kako naj človek ljubi nek pojem. V Slovarju slovenskega knjižnega jezika je domovina dežela, v kateri se je kdo rodil, v kateri prebiva. Ali je mogoče ljubiti kaj takega. Lahko pa ljubimo ljudi, hiše, hribe ki vse kar nas obkroža. Domovina pa ...

No ja, recimo da domovinska vzgoja ne bi bila vzgoja ljubezni do domovine ampak nekakšen verouk o državi v kateri živimo. Tukaj bi se šele začele težave. Kako učence prepričati, da je država raj, da je kateri od politikov bog, da so njegovi koalicijski partnerji sveti trije kralji in da je vsak od njih v bistvu jezušček, ki ga čaka večno življenje v trpljenju in odrekanju.

Da bi mulariji nabili novodobne čepice na glavo in jim dali v roke slovensko trobojnico s katero naj mahajo pred parlamentom, zagotovo ne bi šlo. Kaj pa bi drugega lahko dobili s takšnim šolskim predmetom?

Z domovinsko vzgojo bi lahko dosegli le to, da bi nove generacije ohranile željo po skupnem življenju v domovini njihovih staršev, nonotov in non, da bi spoštovale zgodovino te domovine in bi želele prispevati k njeni rasti v skupno dobro.

Da bi z eno uro tedenskega pouka dosegli kaj takega pa skoraj ne verjamem. Podatke o tem, koliko mladih je že odšlo v tujino, poznamo. Tudi nekateri starejši porečejo: Če bi bil mlajši bi šel tudi jaz. Tudi Izolanka, ki ima delo v multinacionalki, mi je povedala, da čaka službo v njihovem oddeleku v Nemčiji, saj je plača trikrat višja. Verjetno je za domovinsko vzgojo res že prepozno.

Oprostite izrazu, ampak, kdo se tako-le za(je)bava z ljudmi?

Izjava tega tedna
Koprski mladi se jezijo, ker namerava Popovič zapreti MKC. Mi v Izoli takih težav nimamo, saj ni več kaj zapreti.
Perspektiven izolski glasbenik

WWW.NAKUPI.NET

 BANKA KOPER

Tednik MANDRAČ
OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700

mali oglasi in naročnine: tel 040 211 434

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač razmišlja o življenju nasploh, o dogodkih v glavnem mestu in o posledicah teh dogodkov za naše kraje in ljudi.

SAMO SMEH RABIMO

Organizirana desetčlanska skupina karikaturistov in satirikov je zgodaj zjutraj vdrila v teroristični kamp na jugu islamske države ISIS, ISIL (kakorkoli se že imenuje), prav v trenutku, ko je bil tam na obisku predsednik El Bagdadi. Vse prisotne člane uprave kampa, člane kolegija, na katerem so po navadi prisotni tudi inštruktorji in najbolj pomembni teroristi, so klicali po imenih, kar pomeni, da so bili dobro informirani kdaj ima uprava kampa redni kolegij. Člane kolegija in predsednika El Bagdadija so napadli z branjem svojih ogabnih satir in z že pripravljenimi bogokletnimi karikaturami. Vrhunec teroristične akcije je bil, ko so na že vnaprej pripravljeni karikaturi predsednika, narisani z mehkim svinčnikom P2, začeli z radirko Maped duo kom (pet kosov v paketu, dobite poceni v kantini v kempu) – brisati glavo predsednika. Pri tem so karikaturisti prebrali proglaš, da je karikatura obsojena na smrt z obglavlavljanjem zaradi vseh zločinov, ki jih je obsojeni storil. Satiriki in karikaturisti so, po koncu bliskovite akcije, zbežali iz kampa do najbližjega šanka. Lov nanje še traja.

V tem napadu je bilo psihično hudo poškodovanih 12 teroristov, satiriki in karikaturisti pa so, pri begu, napadli tudi več kamel, čeprav so se mirno sprehajale ob cesti. »Čeprav se zdi, da je naša borba brezupna, bomo nadaljevali našo sveto vojno proti satirikom in karikaturistom. To so navadni banditi in bojazljivci, ki s svinčnikom in peresom napadajo uboge ljudi, ki imajo samo bombe in kalašnikovke,« je resignirano povedal eden od nepoškodovanih teroristov, ki si ni upal povedati imena, da ne bi obglavili tudi njegove karikature.

Tako nekako so se (s tekstom in karikaturjo), dolgih ŠTIRIDESET let, ubiti novinarji in karikaturisti Charlie Hebdoa borili proti vsakemu bigotizmu, rasizmu, socialni krivici, naraščajočemu fašizmu, seksizmu, nečloveški oblasti, ki je sama sebi cilj, militarizmu (vsake vrste, od ameriškega in severnokorejskega do natovskega in ruskega), kolonijalizmu (evropskih držav posebej), eksploataciji in neumnostim vseh vrst. To so, med drugim, počeli skupaj s splitskim Feral Tribunom (sami so se proglasili za pariški Feral Tribun), medtem ko sta Boris Dežulović in Viktor Ivančić Feral proglasila za hrvaški Charlie Hebdoa. Vsem naštetim pripada, vsaj po mojem mnenju, še Ervin. Uganite kateri. Tudi on jih je poznal in, vsaj z Borisom in Viktorjem, prijateljeval. Feral je ubila demokratična Tudjmanova oblast, novinarje, karikaturiste in sodelavce iz Charlijeve redakcije pa so ubili mulci, ki niso nikoli prebrali časopisa, ali končali kakšno šolo, ker jim družba v kateri so rojeni in odraščali, tega ni omogočila. Tako so postali to kar so postali – teroristi in morilci ljudi, ki so se za njih borili s peresom in karikaturjo.

Naš problem je terorizam. Naš problem ni islam, ne kot družbena ureditev, ne kot religija. Tako kot to niso ne krščanstvo, židovstvo, budizem, šamanstvo, vegetarijanstvo, ali istospolni. Terorizem je lahko kulturološki, verski, socialni, kriminalistični, ali problem obveščevalnih služb. Ni pa vojni problem. Kaj pa pomeni sporočilo generalnega sekretarja Nata, Jensa Stoltenberga, da so »Nato zavezniki skupaj v borbi proti terorizmu.« 90.000 policistov in 5.000 vojakov proti trem dvajsetletnikom ispranih možganov, ki so jim obljubili 72 devic, ki čakajo v raj? Če zahodna »civilizacija« potrebuje spopad z islamom, ker ne more preživeti brez sovražnika, potem je terorizem že zmagal. Največje poraze je Amerika zabeležila v Afganistanu, Iraku in Siriji. Namesto svobode, so dobili Abu Ghraib, torturo in CIO, vohunjenje celega sveta. Kaj pa svoboda javne besede ki so je imeli polna usta svetovni državniki na spominski povorki v Parizu? So morda pozabili na Juliana Assangea in Chelsey Manning? Licemerje, da mu ni para. Licemerje, kot sta ga v Parizu pokazala Benjamin Netanjahu in Ferhad Abbas, dva metra narazen, brez objema in brez obljube, da bo drugače. Obstaja samo odgovor na terorizem in samo eno orožje, ki dospe do vsakega človeka – beseda, ali tri največkrat citirane besede v Parizu – Liberte, Egalite, Fraternite.

Nikoli odkriti bombaš v romskem naselju na Dolenjskem je bil Slovenec, brata Zarnajev, obsojena za napad na bostonskom maratonu sta odrasla v Ameriki, Anders Breivik, atentator z Utoje se je rodil v Oslu, brata Kouachi sta rojena v Franciji. Terorizem je naš.

Vse manj prometnih prekrškov

Letna primerjava števila prekrškov v prometu dokazuje, da se kultura vožnje v Izoli iz leta v leto izboljšuje, k čemur so gotovo pripomogli tudi številni ukrepi za večjo varnost v prometu. Število prekrškov se je namreč od leta 2011 do danes več kot prepolovilo.

Na občinskem inšpektoratu beležijo dve kategoriji prekrškov, in sicer **prekrške mirujočega prometa**, kjer gre najpogosteje za neupoštevanje omejitvev, prepovedi in obveznosti izražene s prometno signalizacijo, ustavljanje in parkiranje na označenih poteh namenjenih intervencijskim vozilom, ustavljanje in parkiranje na pločnikih, prehodih za pešce, stezah za pešce ali v območju za pešce ter parkiranje na plačljivih parkiriščih brez plačila parkirnine. V tej kategoriji se je število prekrškov iz leta 2011, ko so jih zabeležili kar **8.148**, pa do konca leta 2014 močno znižalo, saj so jih zaznali le **3.906**. Na upadajoči trend pa kažejo tudi podatki iz leta 2012, ko je bilo zaznanih 5.508 prekrškov in 2013 (4.358 prekrškov).

Druga kategorija so **prekrški prekoračitve hitrosti**, ki jih na občinskem inšpektoratu in redarstvu spremljajo od septembra 2012. Tudi število teh prekrškov upada: leta 2013 so jih zabeležili **922**, kar je predstavljalo 1,85 odstotka vseh izmerjenih vozil, v preteklem letu pa **712** (1,56 odstotka vseh izmerjenih vozil). Občina Izola iz leta v leto sprejema ukrepe, ki vplivajo na varnost v prometu. Po izgradnji **treh krožišč na Prešernovi cesti**, je bilo v lanskem letu postavljeno še eno **montažno krožišče med Kajuhovo ulico in Južno cesto** (pri trgovini Ritoša), na **Južni cesti pri križišču s Podvozno cesto** pa dvignjeni plato za umirjanje hitrosti. V kratkem bo izvedena **razširitev ceste med Šaredom in odcepom za Malijo**. S podobnimi ukrepi pa se bo nadaljevalo tudi v prihodnje.

Pohvaliti gre predvsem občane, ki so zaslužni, da se kultura vožnje iz leta v leto izboljšuje. »**Občanom se zahvaljujemo, da so dokazali, da iz leta v leto bolj spoštujejo pravila in red v prometu,**« so povedali na občinskem inšpektoratu in redarstvu, kjer so izkazali zadovoljstvo nad upadajočim trendom. Kljub vsemu, pa naj bodo vozniki še naprej previdni predvsem pri upoštevanju hitrostnih omejitev v bližini vrtcev in šol.

SZJ - Kabinet župana

Urejena meteorna kanalizacija v Cetorah

Komunala Izola je prejšnji teden zaključila izgradnjo meteorne kanalizacije v Cetorah pri novem otroškem igrišču. Ta zdaj zbira meteorne vode približno tretjine hiš v vasi in jih usmerja do vodnega vira pod vasjo. Za investicijo je Občina Izola odštela 14 tisoč evrov proračunskih sredstev.

V neposredni bližini zadruženega doma je občina sicer že jeseni uredila prostor za novo otroško igrišče, igrala pa so priskrbeli kar sami v Društvu za kulturo, šport in razvoj vasi Cetore.

SZJ - Kabinet župana

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Marjan Motosh (karikaturist) Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Pomola B ne bo treba graditi

Prej ali slej bo kdo moral ponovno pregledati vsebino poravnave, ki jo je Občina Izola sklenila z lastnikom komercialne marine, saj se vedno bolj zdi, da pravzaprav občina ni dobila ničesar. Glede na to, da je lastnik marine koncesijo za vsa ta leta poplačal s petimi plavajočimi pomoli in bo pomol B plavajoči, je edino pravo gradbišče valobran.

Valobran 3 je pravzaprav podaljšek izolskega ribiškega pomola, ki bo še bolj zavaroval izolski akvatorij, čeprav tudi doslej ni bilo zaradi tramontane ali močne burje večjih težav v komercialni ali občinski marini.

Lahko pa se zgodi, da bo zaradi te gradnje zaliv oziroma območje obeh marin še manj pretočno kot doslej in bse bo morje počasi spreminjalo v kloako, saj je zdaj zaliv vsaj bistveno bolj obremenjen s privezanimi plovili, kot pred leti.

Marinvest je dela na podaljšku valobrana oddal podjetju Adriaing. Valobran je delno sicer že zgrajen, vendar gre v bistvu le za nasutje do gladine morja, nasutje pa je staro že 12 let. Zaradi takšne višine je bil tudi nevaren za tiste, ki niso vedeli zanj. Dela, vsaj po tistem, kar je videti na terenu, potekajo brez večjih zapletov.

Pomol B bo plavajoč

Čeprav so že pred dvanajstimi leti v Marinvestu napovedovali gradnji pomola B in zanj tudi dobili gradbeno dovoljenje, so se zdaj odločili, da bodo postavili plavajočega. Verjetno so se tako odločili tudi zato, ker za plavajočega ne potrebujejo gradbenega dovoljenja.

Plavajoči pomol bo dolg 170 metrov in širok pet metrov, na levi strani (komercialna marina) bo imel različno dolge krake (pomole), ob katere bodo lahko privezali do 180 manjših plovil, tako da bo lahko sprejela skupaj okrog 850 plovil. S tem bo izolska komercialna marina največja v Sloveniji, izolski zaliv pa gotovo najbolj zaseden daleč naokoli. Pogled z višine je že zdaj zastrašujoč, saj izolski zaliv s privezanimi čolni in jahtami še najbolj spominja na parkirišče avtomobilov v koprski luki, zagotovo pa nima prav nobenega mediteranskega šarma. Ob tej je najbolj presenetljivo to, da oba upravljalca tarnata, da poslujeta z velikimi težavami. **DM**

Avtodomi da, mreža ne

Ob koncu lanskega leta sta občini Koper in Piran pospicali izjavo, da pristopata k projektu vzpostavitve mreže postajališč za avtodome po vsej Sloveniji. V Izoli se za to vključevanje v mrežo avtodomarskih postajališč še niso odločili, čeprav je res, da so tovrstni turisti že dolgo redni gostje našega mesta. Že pred leti je občina uredila posebno postajo za avtodome, kjer imajo vse potrebne priključke, vendar pa je parkirišče Ladjedelnica nekoliko neprimeren kraj za daljše postanke, saj je razmeroma daleč od morja. Druga, primernejša a neopremljena postojanka za avtodome pa je parkirišče ob Dantejevi, kjer čez zimo parkira večje število avtodomov.

Občini gre za nohte

Po nepotrjenih informacijah se je Občina Izola tudi ob tokratnem izplačilu plač znašla v finančnih težavah, kar seveda ni nobena novost, saj se to dogaja že nekaj časa. Prihodki pač niso stalni in tudi dovolj jih ni vedno, tako da ima občinska oblast kar velike težave pri pokrivanju svojih obveznosti.

Seveda gre v prvi vrsti za tiste obveznosti, ki so pomembne za delovanje sistema, to pa so gotovo plače uslužbencem in drugim delavcem javne uprave, zato si je Občina doslej že izposodila denar tudi od zavodov, katerih ustanoviteljica je. Glede na predlog vlade o krčenju sredstev za občine pa bo treba zagotovo poseči po ukrepih za zagotavljanje finančne vzdržnosti Občine Izola. **ur**

Iskanje direktorja Centra za kulturo, šport in prireditve

Kandidatov za prste obeh rok

Očitno je zanimanje za vodenje izolskega Centra za kulturo šport in prireditve veliko, saj se je na razpis prijavilo kar devet kandidatov, ki se med seboj precej razlikujejo tudi po letih, izkušnjah in uveljavljenosti na teh treh področjih.

Na Komisiji za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve so v torek odprli prispele prijave in, neuradno, ugotovili, da je ena vloga prišla prepozno, nekaj je bilo nepopolnih, tri ali štiri pa so bile popolne. Želeli smo izvedeti, kdo so bili oziroma so še kandidati, vendar nam nihče ni želel razkriti imen, saj so se na komisiji menda dogovorili, da ne bodo razkrivali imen dokler ne bodo strokovne službe natančno preverile, kako je s popolnostjo vlog.

V Mandraču smo sicer izvedeli za štiri kandidate, med katerimi je tudi znano ime slovenskega gledališča in televizije, vendar pa pustimo komisiji naj pregleda tudi njihove vizije razvoja Centra in kulture, športa ter prireditev nasploh. Morda pa se nam vendarle obeta, da bomo v Izoli dobili takšnega direktorja Centra, ki ne bo delal po principu: kolikor dobimo toliko naredimo, ampak se bo tudi ambicioznejše lotil programov, ki bodo nam in gostom ponudili doživetja, ki niso na volje prav vsak dan. **D.M.**

Bo galerija postala gledališče

Poročali smo že o tem, da občina Izola zahteva od Alenke Merkandel, da izprazni poslovni prostor v Koprski ulici 25, ki ga je imela v najemu njena pokojna mati, slikarka, Martina Žerjal. Prošnje županu so ostale brez odziva in strokovne službe zdaj zahtevajo, da Alenka prostor izprazni, kar pomeni, da bodo slike njene mame, cenjene akademske slikarke, končale kdovekje, saj Alenka nima prostora zanje.

Kot možna rešitev se zdaj omenja pobuda Liste Izolani, da bi omenjeni poslovni prostor spremenili v manjše lutkovno gledališče, saj takš-

nega gledališča ni na celi obali. Prostor je primeren, lutkarji so, volja je, tudi za lastno ureditev gledališča. Pobuda bo romala na prvo sejo občinskega sveta in le upamo lahko, da ne bo že pred tem prostor oddan, na primer, trgovini s spodnjim perilom.

Tako pač ni moč oživljati starega mestnega jedra. **ur**

Lastniki objektov se vrtijo v krogu

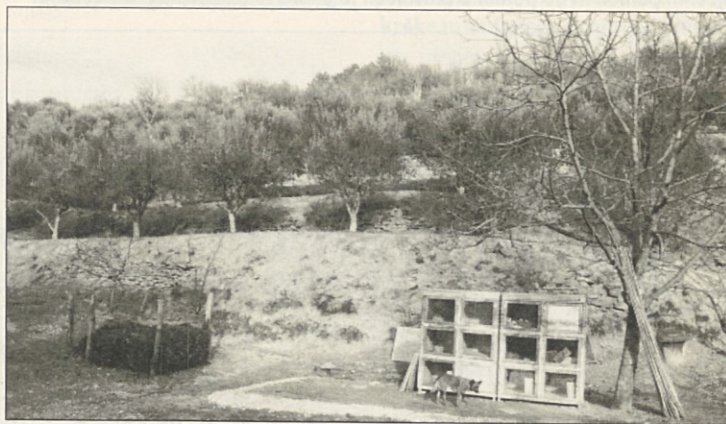
Ne zgodi se ravno pogosto ampak v primeru nedovoljenih gradenj pomožnih objektov na kmetijskih zemljiščih v občini Izola se zdi, kot da je informacij preveč in da so lastniki teh objektov enostavno zmedeni. Občina jih poziva k legalizaciji, upravna enota jih zavrača.

V prejšnjem Mandraču smo objavili zgodbo enega od mnogih zakupnikov kmetijskih zemljišč v izolskem amfiteatru (cona 8 in 9), ki kljub novosprejetemu občinskemu PUP-u za podeželje nima veliko možnosti za legalizacijo svojega pomožnega kmetijskega objekta.

Pa doslej ni bil povsem neaktiven. Že pred letom 1992 je skušal dobiti ustrezna dovoljenja za gradnjo skromnega pritličnega objekta v najbolj skitem delu Segediči nad Izolo, vendar takrat ni dobil niti soglasja niti prepovedi. Potem je začel iskati možnosti legalizacije, vendar Sklad, ki mu je dal zemljo v zakup ni izdajal soglasij za gradnjo in tako je bilo vse do lanskega februarja, ko so se začeli zapleti s kmetijskimi objekti v izolski občini. Prišla je gradbena inšpekcija in ugotovila, da je objekt res skrit, čeprav nekoliko predolg, vendar so postopek proti njemu menda ustavili, saj jim je pojasnil, da je v postopku legalizacije. Kako to storiti je izvedel na občini, a je tam tudi izvedel, da legalizacija ne bo mogoča zaradi omejitev v območju 8 in 9. Enako so mu povedali tudi na Upravni enoti, od koder pa je za darilo prejel še kazen zaradi uzurpacije zemljišča v višini nekaj čez 1.500 Eur.

Koga doleti kazen?

Zanimivo je, da kazni niso dobili vsi, ki imajo objekte na tistem območju, zato ga je zanimalo, po kakšnih kriterijih izbirajo, kdo mora plačati za uzurpacijo zemljišča. Iz uredništva smo vprašanje s takšno vsebino naslovili izolski Upravni enoti, od koder so nam poslali naslednji, dokaj suhoparen odgovor:

Na podlagi 5. točke 157. člena Zakona o graditvi objektov ZGO-1 odmeri (kazen) nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo prostora z odločbo Upravna enota, kadar v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja ali spremembe gradbenega dovoljenja ugotovi, da se ta nanaša na določeno vrsto nedovoljene gradnje, ali ko ji pristojni gradbeni inšpektor pošlje odločbo, ki jo je izdal na podlagi določb od 152. do vključno 155. člena ZGO-1.

Višino nadomestila izračuna upravni organ na podlagi Uredbe Vlade RS o kriterijih za izračunavanje višine nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora in o načinu njegovega plačila.

Samoprijava?

Iz odgovora smo lahko razbrali, da je za kazen pravzaprav kriv sam lastnik objekta. Z vlogo za pridobitev gradbenega dovoljenja je pač na nek način priznal, da je gradil brez ustreznih dovoljenj (tako kot 90% vseh najemnikov), in kdor gradi brez dovoljenja ga pač doleti kazen za uzurpacijo kmetijskega zemljišča.

Dobro v slabem je le to, da je kazen prejel zdaj in ne šele marca, ko bo bistveno višja.

Coni 8 in 9 sta preveliki

Tako pravi tudi Ana Jamnik iz koprškega Studia Legis, ki se ukvarja s pravnim svetovanjem, posebej na področju urejanja zemljiških vprašanj. Kot dolgoletna uslužbenka urada za prostor izolske občine seveda pozna področje, zato svetuje tudi številnim Izolanom, ki se enostavno ne znajdejo v množici teh predpisov in postopkov.

Glede posebej ostrih pogojev umestitve objektov v območje 8 in 9 (cel izolski amfiteater) razmišlja tako-le:

“Območji 8 in 9 sta tako veliki, da bi ju bilo treba najprej razdeliti na več območji. Občina bi morala z Zavodom za spomeniško varstvo uskladiti papirje tako,

da bi bili določeni deli izločeni iz teh dveh območji, saj niso vsi tako močno zavarovani, kot bi morali biti po današnjem PUP-u. Naj se zavaruje izolski amfiteater, ampak vprašanje je, če je treba tako zavarovati tudi obrobje tega območja. Zavod za spomeniško varstvo je leta 1985 evidentiral vse nedovoljene gradnje v Občini in so se na podlagi tega odločili, kateri škodijo kraju in kateri ne. Veliko je objektov, ki so vklopljeni v kraj in jih sploh ni videti, ampak se nahajajo na na območjih 8 in 9.”

Teh objektov pa ni toliko, da jih ne bi mogli v razmeroma kratkem času pregledati. Kot pravi Jamnikova, bi lahko že od daleč videli, kateri so tisti objekti, ki bi jih bilo bolj podrobno pregledati in katerih sploh ni videti. *“Najbolj nenaavadno pa je, da je PUP za podeželje dal moratorji, na nekaj, česar sploh ni, namreč moratorij na vse črne gradnje, veliko katerih sploh ne bo mogoče legalizirati. Največ bi lahko naredili, če bi se dejansko odpravili na teren in si še enkrat ogledali situacijo.”*

Ljudje niso dobro obveščeni o tem, kaj se pravzaprav dogaja. *“Ni dovolj, da imaš soglasje, če postaviš objekt. Vedeti moramo, v katerem območju smo, če rabimo soglasje od sosedu, kar je včasih večji problem kot soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine. Ljudje bi potrebovali preprosta navodila, kjer je lepo zapisano, kaj potrebujejo glede na to, kje imajo objekt.”*

ur

Dodatna parkirna mesta v Livadah

V Livadah je vzdolž ceste A urejenih 35 novih bočnih parkirnih mest, dodatna parkirna mesta pa se pripravljajo tudi ob povezavi ceste s Partizansko ulico.

V lanskem letu so bila urejena nova parkirna mesta na Partizanski ulici. Tik pred novim letom pa je bilo vzdolž ceste A, na desnem pasu iz smeri Južne ceste proti Partizanski ulici, urejeno bočno parkiranje s čimer je bilo pridobljenih 35 novih parkirnih mest.

Sedaj se ureja še tamponsko parkirišče ob povezavi Partizanske ulice s cesto A. Vrednost del, ki jih izvaja podjetje Komunala Izola, znaša 18.820 evrov (z vključenim DDV). Dela bodo potekala predvidoma do konca tedna, pridobljenih pa bo skupaj 29 novih parkirnih mest (18 na eni in 11 na drugi strani ceste).

Grozen maček bo na urgenci plačal

V prejšnjem Mandraču smo pisali o tem, kako deluje urgentna služba v izolskem in ostalih zdravstvenih domovih, tokrat pa pozornost namenjamo urgentni službi pri Splošni bolnišnici Izola. Kdaj je storitev brezplačna in kdaj ne odgovarja doktor Peter Golob, predstojnik Urgentnega centra Izola.

Pravzaprav smo se za problematiko nujnih in nenujnih obiskov urgentnih ambulant odločili potem ko so bralci povprašali, zakaj morajo v bolnišnici podpisati izjavo, da v primeru, če ne gre za nujen poseg, stroške posega krijejo sami. In kako naj vedo, kdaj je poseg nujen. Dobili smo dokaj natančne odgovore.

- Kdaj je torej obisk urgentne službe nujen in kdaj lahko počakamo do naslednjega delovnega dne, ko se lahko odpravimo do družinskega zdravnika?

- Pravila, ki urejajo plačevanje zdravstvenih storitev se niso spremenila in so že dlje časa enaka. Določa jih plačnik storitev to je ZZS. Po raznih pravilih ZZS je več razlogov, zakaj mora nekdo plačati vso ali del vrednosti zdravljenja ob obisku ambulante nujne medicinske pomoči na sekundarni ravni, v t.i. bolnišnični urgenci.

Največ pacientov mora plačati storitve v urgentni ambulanti, ker nima urejenega dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, redkeje, ker nima urejenega osnovnega zdravstvenega zavarovanja.

Med pacienti, ki imajo zavarovanje urejeno in pričakujejo, da bodo obravnavani brezplačno (da bo njihovo zdravljenje poravnava ZZS) sta razloga za plačilo drugačna. Prvi razlog je, da storitve ne krije obvezno zdravstveno zavarovanje. Med pravice iz obveznega zdravstvenega zavarovanja tako ne sodijo storitve, ki so povezane z iztreznitvijo ob akutnem alkoholnem opitju in storitve, ki se izvedejo na zahtevo zavarovane osebe in po mnenju zdravnika, glede na njeno zdravstveno stanje, niso potrebne.

V zadnjem času se najbolj problematizira drugi razlog za plačilo in sicer uveljavljanje zdravstvenih storitev mimo pravil ZZS.

Osnovno pravilo je, da za pregled pri specialistu pacient potrebuje napotnico. V specialistično ambulanti ali bolnišnični zdravstveni dejavnosti lahko zavarovana oseba uveljavlja zdravstvene storitve brez napotnice le v primerih uveljavljanja nujne medicinske pomoči ali nujnega zdravljenja.

Nujna medicinska pomoč?

Kaj je nujna medicinska pomoč, je določeno z 103. členom Pravil ZZS. Nujna medicinska pomoč vključuje storitve oživljanja, storitve potrebne za ohranjanje življenjskih funkcij, za preprečitev hudega poslabšanja zdravstvenega stanja nenadno obolelih, poškodovanih in kronično bolnih. Nujno zdravljenje in neodložljive zdravstvene storitve vključujejo:

- takojšnje zdravljenje po nujenju nujne medicinske pomoči, v kolikor je to potrebno,
- oskrbo ran,
- preprečitev nenadnih in usodnih poslabšanj kroničnih bolezni oziroma zdravstvenega stanja, ki bi lahko povzročilo trajne okvare posameznih organov ali njihovih funkcij,
- zdravljenje zvinov in zlomov ter poškodb, ki zahtevajo specialistično obravnavo,

- zdravljenje zastrupitev,
- storitve za preprečevanje širjenja infekcij, ki bi pri zavarovani osebi utegnile povzročiti septično stanje.

Nekateri imajo urgenco radi

Če povzamem. Za uveljavljanje zdravstvene oskrbe v bolnišnici je potrebna napotnica. Zdravstveno storitev je možno uveljaviti tudi brez napotnice. Če je storitev nujna, je ni potrebno plačati. Pravila, ki urejajo, kaj so nujna stanja, pokrijejo vsa stanja, zaradi katerih pacienti navadno obiščejo urgentne ambulante v bolnišnici. Nekateri pacienti pa žal urgentne ambulante razumejo kot način za stalno dostopnost zdravstvenih storitev (tudi ne-nujnih). Ti bodo za storitve v urgentni ambulanti samoplačniki.

Nekaj primerov:

- Pacient ne pride na pregled v redno ambulanto, ker ve, da deluje urgentna ambulanta in mu bolj ustreza, da pride na pregled ob 21:00 uri kot ob 8:30 zjutraj.
- Gospodu vsakič, ko gre na tek oteče koleno, zato vsakič pride v urgentno ambulanto.
- Gospa ni opazila, da ji je zmanjkalo zdravil za holesterol in pride po recept v urgentno ambulanto.

Vsi bodo pregledani

V urgentnih ambulantah Splošne bolnišnice Izola bodo pregledani vsi pacienti, ki mislijo, da imajo njuno zdravstveno stanje. Obiskovanje urgentnih ambulant zaradi ne-nujnih stanj pa ima tudi nefinančne učinke za vse, ki prihajajo po pomoč v urgentne ambulante. Zaradi povečanega števila obravnavanih se namreč trajanje obravnave vseh, predvsem pa manj nujnih primerov, podaljša.

Kaj pravi na CUS-u?

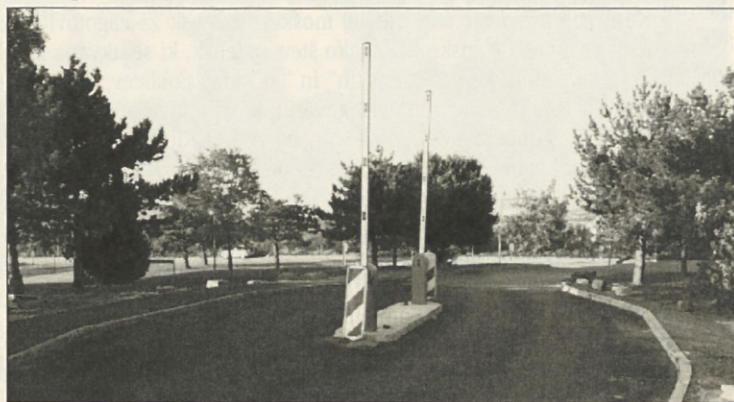
Za podrobnejše informacije, kdaj je nujen in kdaj ni nujen obisk urgence, smo prosili tudi dr. Mateja Rubellija Furmana, vodjo in koordinatorsko Centralne urgentne službe

“Za lažje razumevanje kaj je »ne nujno«, vam posredujemo nekaj osnutkov stanj opisanih v zloženki CUS/NMP. Stanja, ki NE sodijo med nujna in življenjsko ogrožajoča:

- Prehladna in gripozna obolenja.
- Povišana tel. temperatura, ki traja manj kot 3-5 dni, ob tem pacient ni videti prizadet.
- Bolečina v ušesih brez spremljajoče visoke tel. temperature.
- Bolečina v žrelu brez spremljajoče visoke tel. temperature ali splošne prizadetosti.
- Blago pordele oči brez motenj vida zaradi izpostavljenosti prepihu, vetru, itd.
- Kronične bolečine v mišicah, sklepih in v križu.
- Odstranjevanje klopa in izpiranje ušesa (sluhovoda).
- Predpis postkoitalne kontracepcije in cepljenje.
- Stare poškodbe brez zapletov.
- Blage udarnine in rane, ki ne segajo globlje od podkožja.
- Piki žuželk in komarjev z blago lokalno kožno reakcijo in oteklino.
- Zaraščen noht, glivična okužba stopal in obnohtja, žulji, otiščanci in podobno.

Obveščamo tudi, da CUS ni namenjen predpisovanju zdravil, ki jih redno jemljete in izdajate napotnic za naročene preglede.

Obenem poudarimo, da pri sezonskih običajnih prehladov in gripi, iz strokovnega vidika praviloma na začetku zdravljenja ne izdajamo antibiotikov v dežurni ambulanti zato prosimo, da se ne napotite v dežurno ambulanto z namenom čimprejšnjega pričetka jemanja antibiotika. Še nekaj informacij za starše. Ni razloga, da bi neprizadetega otroka, samo zaradi vročine ali zaradi bolečin v ušesu ali v žrelu, sredi noči pripeljali do dežurnega zdravnika. Če otrok dobro prenaša blago povišano telesno temperaturo te ni potrebno zniževati. Do obiska pediatra naslednjega jutra lahko otroku pomagata s splošnimi ukrepi (uživanje tekočine in večkratno hlajenje z mlačnimi obkladki). Uporabite lahko tudi zdravila za znižanje povišane telesne temperature in protibolečinska zdravila na podlagi Paracetamola v obliki sirupa ali svečk, ki so na voljo brez recepta. Čimprejšnjo uvajanje antibiotika (sploh pa ne sredi noči), ne vpliva bistveno na potek zdravljenja in na same bolečine.”

Ribištvo se postavlja na mesto

“Slovenija s svojim morjem enostavno ne potrebuje industrijskega ribištva, ki ga je nekoč imela,” pravi Snežana Levstik, svetovalka novogoriške Kmetijsko gozdarske zbornice, ki skrbi za področje morskega ribištva. Povod za pogovor pa je bila mala knjižica z naslovom Ulov gospodarskih ribičev z opisom in fotografijami ribiških proizvodov, ki jih lovijo slovenski ribiči.

Izolsko ribištvo ne umira, le spreminja se. Tako pravi Senažana Levstik, svetovalka za ribištvo na novogoriški kmetijsko gospodarski zbornici, ki je tudi urednica v teh dneh izdane knjižice Ulov gospodarskih ribičev. Knjižica je izšla v okviru Sredozemskega dneva obale in Mednarodnega dneva čiščenja obal, ki ga je pri nas organiziral Inštitut za vode.

V knjigi je zabeleženih 20 najpomembnejših in najbolj znanih rib, mehkužcev, rakov in školjk od menda več od dvestotih, ki bivajo v tržaškem zalivu. Kot je povedala Snežana Levstik, so knjigo izdali zato, da ne bi šle v nič izvrstne fotografije rib, ki jih je za kmetijski sejem leta 2008 pripravil fotograf Damjan Kocjančič. “Veliko smo jih fotografirali v akvariju, nekaj pa so nam jih prinesli ribiči, tudi mrtve. V osnovi je Damjan Kocjančič pripravil te fotografije za kmetijski sejem, ampak glede na to, da so plakati za sejem že pošli, se nam je zdelo škoda, da bi vse to delo šlo v nič. Zato smo izkoristili priložnost, ko so nas z Inštituta za vode prosili, če bi pripravili kakšno publikacijo ob Sredozemskem dnevu obale. Projekt sem nato združila s sorodnim projektom, ki ga je pripravljala Nika Domik in izšla je ta knjižica v sicer zelo nizki nakladi. Je pa zanimanja zelo veliko, zato že razmišljamo o ponatisu.” Za ponatis so prosili pristojno ministrstvo, ideja pa je, da bi bilo knjižico mogoče dobiti v vsaki ribarnici. “Naš namen je preprost, promocija našega ribištva. Naš cilj je namreč, da bi svež ulov rib iz našega morja prišel na krožnike v Sloveniji. Trenutno smo se ustalili na ulovu 350 do 400 ton letno, saj se je naše ribištvo počasi prestrukturiralo iz industrijskega ribolova v družinski in obrtniški ribolov in zdaj imamo takšno ribištvo, kot našemu morju tudi pripada. Moramo pa ga samo še izboljšati in mu prilepiti pravi status ter Slovenijo obvestiti, kje se dobi tista prava sveža riba.” Ob sodelovanju z gostilno Bujol so tudi pripravili brošuro v kateri je zapisano, kako pripraviti različne ribe, ki jih ulovijo naši ribiči, Levstikova

pa je prepričana, da gre ribištvu zdaj vendarle na bolje. Res je, da je današnji enoletni ulov primerljiv z tedenskim ulovom izpred štiridesetih let, ampak tako, kot nimamo več polovice Jadranskega morja, nimamo več niti industrije, ki bi potrebovala tako velik ulov. “Šele zdaj sem dojela, da se pri nas v zadnjih tridesetih letih odvija določen proces. Ne, ni konec slovenskega ribištva, je le konec inudstrijskega slovenskega ribištva. Zdaj imamo malo morja in od tega morja, ki ga imamo, lahko dobro živi samo obrtniško ribištvo, na kar smo zdaj tudi prišli.”

Lotiti se moramo naših rib

Naslednji korak, pravi Levstikova, je promocija sveže ribe, ki v Sloveniji še vedno nima tistega pravega statusa. Slovenija je majhna in to je za svežo ribo lahko le prednost. “Tisti, ki imajo radi ribe in jim riba nekaj pomeni, bi si jo lahko svežo privoščili tako, da bi prišli v stik s katerim od domačih ribičev. Zamišljamo si, da bi nadgradili spletno stran obalne akcijske skupine in dodali sekcijo, kjer bi zapisovali, kaj se dogaja v lokalnem ribištvu, kdaj se začne sezona, kateri so ribiči in lepo bi bilo, če bi vsak Slovenec nekako posvojil svoje ribiča”. Nekako tako, kot so jih posvojile gostilne. Dejstvo je namreč, da večina našega ulova konča v Trstu, na naše krožnike pa prihaja riba ulovljena z vseh koncev sveta, kar je seveda škoda. “Problem vidim v tem, da je poleg dnevnih časopisov riba najbolj pokvarljivo blago in čim imaš večjo količino ribe jo moraš takoj prodati, Obala sama pa ne zmore pojesti vsega ulova. Na tem področju zato nujno rabimo ideje, da ugotovimo, kakšen model prodaje in distribucije po Sloveniji bi bil najbolj delujoč.”

Mladi prijemajo za mreže

Vsekakor pa razveseljuje dejstvo, da se število obrtniških, ali družinskih ribičev na Obali, tudi v Izoli, veča, predvsem pa se je nekaj mladih odločilo za ta poklic, zaradi tega bo še kako potrebno ugotoviti pravi model prodaje in širjenja sveže ribe v naši državi. Riba je vendarle izjemno cenjena gurmanska hrana. Z različnimi akcijami se sicer že razvija gurmanski turizem, čas pa je za akcijo, da prepričamo tudi domačine, ne samo turiste, da imamo najboljšo domačo ribo v regiji.

ur

NEKOČ JE BILA EMANCIPACIJA

piše: Barbara Motoh Bračanov

Stojim v vrsti v trgovini, za celo vrsto žensk, ki nakupujemo sestavine raznoraznih kosil ter takšne in drugačne podkupnine za otroke, za nami se vleče oblak z dolgočasne sivine ujetosti v vsakdan, in razmišljam, kako smo si življenje zamišljale leta nazaj... Revolucionarke, stoječe na grmadi zakurjenih modrčkov, igralke na gledaliških deskah, plesalke, pevke, učiteljice, ki rešujejo svet, filozofinje, zdravnice, v hiši z vrtom in cvetočimi rožami preko celega leta, šepetalke konjem, dreserke tigrov - če bi lahko brala misli vseh teh ljudi, ki stojijo pred in za menoj, bi najverjetneje prebrala vse to.

Ja, v zadnjih stoletjih se je za ženske spremenilo kar nekaj. Sedaj hodimo v službo (in skrbimo za družino, seveda), imamo volilno pravico (da lahko izvolimo nove moške vladarje), smo enakovredne in enake v neenakovrednem in neenakem svetu. Točno vem, da me nič ne ovira, da grem na sredo trga in zakurim svoj modrček, seveda tik pred tem, ko se moram odpraviti nazaj domov in pripraviti večerjo. Lahko to kvečjemu združim, ter na ognju revolucije spečem hrenovke in par krompirčkov. Bistvo ostaja isto, in bistvo ostaja očem skrito, medtem ko se življenje izgublja med vrstami v trgovinah ter v kupih umazanega ali čistega perila.

V primeru neželene nosečnosti je v očeh moškega še vedno ženska tista, ki si je v podzavesti želela otroka, ali ni poskrbela za dovolj zaščite, ali je skupaj s silami teme nad njega priklcala to prekletstvo - in še vedno je ženska tista, ki se mora odločiti, kako naprej, in tako ali drugače to posledico nositi za vedno s seboj. Ženska je tista, ki želi družino. Ženska želi varnost in udobje. Ženska želi pogovor. Pa nas je kdo kdaj kaj vprašal? Ne, se mi zdi da ne. Samo zato, ker imamo maternico in ovuliramo, to še ne pomeni, da nimamo tudi možganov; eno ne izključuje drugega. Nikoli ne bom pozabila obdobja tik pred in tik po porodu, ko so mi na vsako vprašanje odgovorili “eh, ne bomo te sedaj obremenjevali s tem, ti se samo skoncentriraj na to, kar je sedaj pomembno” - na kaj? laktacijo? Dragi moji, to je popolnoma nezaveden, nemiseln proces - nekako kot fotosinteza, deluje brez naše volje in naših misli. In moja najljubša - ko resnično znorim, je največkrat odgovor “pa kaj je že tisti čas v mesecu?” Čas za kaj? Za obredno norost okoli polne lune, ko mi proces izločanja neoplojenega jajčeca iz telesa zamegli razum in se spremenim v volkodlaka? Ne razumem. Če niti najbolj osnovni biološki procesi ženske niso sprejeti kot nekaj, kar spremlja in ne determinira življenje, koliko svetlobnih let smo potem proč od resnične emancipacije?

Ko ne bo treba več šteti števila moških in žensk za zagotovitev ženske kvote, ampak dejansko BO enako število žensk, ki se ukvarja z politiko? Ko resnično ne bo več “ženskih” in “moških” poklicev, ampak samo še poklici? Ko ljudje ne bodo več govorili, kako priden je mož, “ker ti čuva otroke”... Ponovimo še enkrat - čigavi že so? Kljub biološkemu ustroju znam tudi jaz polagati laminat in prepleškati zidove, še celo vrtalni stroj so mi že zaupali v rokovanje. In to kljub maternici. Se pravi niti penis ni izgovor za paranojo pred sesalci in krpami za brisanje prahu. Nekoč je bila emancipacija. ampak danes, v tej žalostni dolgi vrsti vem, da je še ena nujno potrebna. Tista, po kateri bomo resnično enaki, in zato ne bo treba pisati zakonov, ker bo to popolnoma naravna danost.

Barbara Motoh Bračanov dela kot mentorica v izolskem Društvu prijateljev mladine, je začetnica projekta Zvezdice, stalna aktivistka in ob tem žena in mati treh otrok. Je tudi pesnica, vsestranska ustvarjalnica in pisanje kolumne ji je neke vrste sprostitiv.

Kdaj bomo rekli, da tako ne gre več

Ko gre za komunalne storitve smo vsi strokovnjaki, vendar pa to ne bi smel biti več izgovor za takšno organizacijo komunalnih podjetij, ki počnejo vse drugo, le odvoz smeti jim je malo odveč. Tudi zato v Izoli še naprej plačujemo odvoz smeti po velikosti bivališča, ločevanje odpadkov pa se nam, za razliko od Ljubljane, nič ne pozna.

Glavni greh je bil storjen pred kakšnimi dvajsetimi leti, ko smo Izolani začeli plačevati odvoz smeti po kvadraturi stanovanja. Že takrat so bili izračuni nekorektni do tistih, posebej starejših občanov, ki so sami živeli v stanovanju in so ustvarili bistveno manj smeti kot številčne družine, a so Komunalni plačevali enak znesek.

Prehod na plačevanje glede na volumen stanovanja ni prinesel nič drugega kot še težji nadzor kaj pravzaprav plačujemo in neko izmišljeno vrednost kubičnega metra smeti, vse skupaj pa je pomenilo, da danes, za odvoz smeti, v Izoli plačujemo bistveno več, kot v Kopru in Piranu. Pa še o primerjavi kvalitete storitev bi se dalo pogovarjati.

Jezni občan se je utrudil

Inženir **Aleksander Slekovec** je vrsto let v občinskem svetu in v Mandraču opozarjal na to, da je sedanji sistem obračuna odvoza smeti nepregleden in nepošten do nekaterih občanov, posebej tistih, ki živijo sami v stanovanjih in takorekoč ne ustvarjajo niti približno toliko smeti, kot jih plačajo. Za povrh pa jih še vestno ločujejo, a se jim to na položnicah prav nič ne pozna.

Jezni občan je dolgo vrsto let bil bitko z direktorji Komunale in njihovimi nadzorniki, vendar brez uspeha, čeprav je vsakomur jasno, da je imel prav.

Čeprav radi porečemo kakšno kritiko na račun določenih dejavnosti Komunale pa ne moremo mimo pohval delavcem, ki skrbijo za čistočo mesta, urejanje zelenic in čiščenje kanalizacije. Že res, da med njihovim delom smrdi kot hudič, toda, brez tega bi bilo veliko huje.

Ljubljanski populizem?

Ljubljanska Snaga je občane razveselila z dopisom, v katerem so pohvalili občane in jim izstavili dobropis v višini decembrskega računa za ravnanje z odpadki, kar pomeni, da jim za december ni treba plačati storitve odvoza smeti.

Razlog za dobropis je močno povečan delež ločeno zbranih odpadkov in posledično manjši delež odloženih odpadkov. Skratka: ločeno zbiranje odpadkov se tudi izplača. Manj odloženih odpadkov namreč pomeni manjše stroške, ki omogočajo delni poračun storitve ravnanja z odpadki v letu 2014.

V Izoli ni populizma

Za razliko od Ljubljane, kljub temu, da Izolani dokaj dobro ločujemo odpadke, se takšen populizem ni zgodil.

Še več. Cena odvoza odpadkov se je ponekod celo bistveno povišala. O tem nam je pripovedoval **Dušan Milanič**, gradbeni inženir iz Malije, ki je pred kratkim izolski Komunalni poslal naslednji dopis.

Spoštovani, zavračam prejeti račun za mesec november 2014 v znesku 68,20 EUR, in Zapisnik za obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, zaradi neupoštevanja 23.člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih javnih služb varstva okolja (Ur. List RS, št. 87/12 in 109/12 pri zaračunavanju vaših storitev.

Na naslovu Malija 114 živimo le tri odrasle osebe, biološko razgradljive kuhinjske odpadke odlagamo na svoji vrtni deponiji za ustvarjanje komposta, tako da je obračun povsem nerealen. Pred nedavnim ste nam brez predhodnega obvestila in obrazložitve vzroka odvzeli zabojnik za mešane odpadke na našem naslovu (predvidevamo, da zaradi premajhne količine odloženih odpadkov).

Sedaj je tak zabojnik oddaljen od nas preko 120 m, odlagališče je na tem mestu zanemarjeno, brez betonske podlage in ker teren ni raven zabojniki visijo, obdaja jih trava in plevel, večinoma so brez betonskega podstavka. Dostop do njih je zlasti ob mokrem vremenu neprimeren.

Pričakujem ponovno vzpostavitev zabojnika za mešane odpadke in vašo kontrolo količine stvarno oddanih komunalnih odpadkov na naslovu Malija 114 ter obračun vaših storitev na tej osnovi in s tem realen obračun stroškov, ki bo skladen s predpisi.

Naj pripomnim, da so bili prejšnji računi cca 50% nižji in da od takrat ni bilo nobene spremembe in s tem razloga za enormno povišanje cene.

Odgovor Komunale

Obveščamo vas, da je obračun zgoraj navedenih storitev narejen skladno z zakonodajo in sklepi občinskega sveta Občine Izola.

V dopisu navajate, da biološke odpadke kompostirate na vrtni deponiji. Oprostitev plačila za ravnanje z biološki mi odpadki je možna na osnovi vloge uporabnika in našega ogleda na terenu. Vlogo lahko podate po pošti z obrazcem, ki ga dobite na naši spletni strani ali na sedežu podjetja.

Zabojnik za odlaganje komunalnih odpadkov je bil iz vaše lokacije odstranjen, ker na omenjeni lokaciji ni ustreznega obračališča za vozilo. Vožnja je bila na tem območju ocenjena kot nevarna. Ocenjo je izvedla pooblaščen služba za varstvo pri delu. Glede na navedeno zabojnika ne moremo ponovno postaviti na vaši lokaciji do odprave navedene pomanjkljivosti. Zabojnik, ki vam je določen za oddajo odpadkov je postavljen v okviru priporočljive oddaljenosti 250 metrov.

Na podlagi vsega navedenega, vam sporočamo, da je vaša pritožba neutemeljena.

ur

V Izoli so smeti velik strošek

Čeprav so za marsikoga smeti lahko dober zaslužek, še posebej za prevoznike, ki jih prevažajo po celi Sloveniji, v izolskem primeru pa menda celo v avstrijski Gradec, so za izolsko Komunalo smeti strošek oziroma jim prinašajo izgubo. Poslovno leto 2012 so zaključili uspešno, razen na področju ravnanja z odpadki, kjer so zabeležili negativno poslovanje v višini 229 tisoč evrov.

So se pa v Komunalni lani pohvalili, da so ponosni na napredek pri ločevanju odpadkov, ki je iz 17,6% v letu 2010 porastel na 37% v letu 2012, da bi to Izolanom prineslo kakšno znižanje cen pa ne gre pričakovati. Izolska Komunala pač ne posluje tako uspešno, tudi zaradi dolga ustanoviteljice, Občine Izola in zaradi splošnih težav v poslovanju sorodnih podjetij.

Arrigoni ne pozna premora

NAMIZNI TENIS

1. SNTL – člani

Arrigoni : Krka 1:5

V soboto so člani odigrali 10. krog letošnjega prvenstva. V Arrigoniju je tokrat igrala ekipa Krke iz Novega mesta. Pri naši ekipi je dobro pričel dvoboj takoj na začetku **Gregor Vukovič**, ki je prvo tekmo tudi zmagal in tako prinesel ekipi častno točko. Vsi ostali dvoboji v nadaljevanju so pripadli gostom in končni rezultat je bil tako 1:5 za lanske državnne prvake. Za ekipo Arrigonija sta poleg Gregorja Vukoviča nastopila še **Kristjan Ludvik** in **Erik Paulin**.

Tudi kadeti in kadetinje v ekipnem finalu

V nedeljo so potekali štirje kvalifikacijski polfinalni turnirji za uvrstitev v ekipni finale za kadete in kadetinje. Iz vsake skupine sta se uvrstili naprej po dve ekipi, ki bosta nastopili v ekipnem finalu med najboljših osem ekip v državi.

Napi kadeti so igrali v Ljubljani na Kodeljevem in brez težav premagali vse tri nasprotnike in tako prepričljivo osvojili prvo mesto. Za ekipo so igrali **Martin Kocjančič**, **Michele Vignini** in **Matija Novel**.

Rezultati:

Arrigoni : Preserje 5:0

Arrigoni : Kajuh Slovan 5:0

Arrigoni : Škofja Loka 5:2

Naše kadetinje so igrale v Zalogu pri Ljubljani in prav tako dosegli dve gladki zmagi ter prvo mesto v skupini. Za ekipo so nastopile **Kim Fink**, **Lea Paulin** in **Manca Paljk**.

Rezultati:

Arrigoni : Muta 5:1

Arrigoni : Vesna – Zalog 5:0

TAROK

V ponedeljek je bilo v piceriji hotela Delfin Izola odigrano drugo kolo letošnjega prvenstva v taroku.

Nihče ni osvojil 6 možnih točk. Po 5 točk sta osvojila **Anton Kosič** in **Igor Meze**. Med njima je odločala razlika pik. Uspešnejši je bil Kosič z raličo +1202, Meze pa ja zbral +782 pik. Na tretje mesto se je uvrstil lanski prvak **Cvetko Ličen** s 4,5 točkami in razliko

+1244, k čemur je izdatno prispeval valat v tretji igri.

Meze je v obeh kolih zasedel drugo mesto, kar mu daje dobro izhodišče za nadaljne tekmovanje. V letošnjem letu se tarokaši Izole ne bodo udeležili tekmovanj v državni ligi. Pirančani pa so svoj nastop odpovedali že lani. V državnem prvenstvu sodelujeta z Obale le še mojster **Miran Jakopič** iz Kopra in mond mojster **Loris Šukljan** iz Izole. Oba nastopata za tarok društvo Mengeš.

JADRANJE

Letošnje tradicionalno novoletno srečanje ljubiteljev morja in jadrnanja, ki smo ga organizirali člani društva Wada iz Ajdovščine skupaj s člani društva Jo-Jo iz Ankarana, je za nami.

V meglenem jutru ne preveč hladne januarske sobote se nas je na pomolu mandrača Valdoltra zbralo preko dvesto. Po tradicionalnem zajtrku z joto in pršutom smo v prijetni družbi ob postrežbi z odličnim pivom pivovarne San Nicolo iz Ankarana, žlahtne kapljice iz vinskih kleti Žvanut in Černe, ter kuhanega vina in čaja čakali na veter. Sonce se je sicer trudilo pregnati koprene meglice nad Koprskim zalivom – na trenutke mu je to celo uspelo – vendar je ozračje ostalo mirno.

Na krmi jadrnice, ki smo jo bolj ali manj od starta dalje s pogledi motrili čisto vsi udeleženci regate se je zrcalil napis LUCIFER. Posadki je pod taktirko prekaljenega jadralskega mojstra Gorazda Frasa uspelo regatno polje prepluti v dobrih petinpetdesetih minutah ter tako osvojiti mesto absolutno prvega, ter prvega v kategoriji 3 – jadrnic do 8 metrov dolžine. Sledile so mu jadrnice Glenfield, Joga, Sinkopa,... vse do pošteno zadnje Mante 2, ki si je za plovbo privoščila kar tri ure in deset minut časa.

Ker je naša letošnja regata v svoji osemnajsti ponovitvi postala "polnoletna", smo osemnajsto uvrščeno posadko nagradili s pristnim kraškim pršutom. Posadka Gorazda Jesenka, ki je na jadrnici J-24 dosegel osemnajsto uvrstitev, bo gotovo našla primerno priložnost, da se še enkrat zbere, ter "vnovči" prislužno nagrado.

JK Wada

Izolani brez prvenstva

Na svetovnem prvenstvu v rokometu, ki se je ravnokar začelo v Katarju, letos ne bo Izolanov, saj je naš edini reprezentant, Borut Mačkovšek, še vedno počodovan.

Borut Mačkovšek se je širši slovenski javnosti predstavil pred dvema letoma, kot z odličnimi igrami veliko prispeval k četrtemu mestu Slovenije na svetovnem prvenstvu v Španiji. Visoki levi zunanji igralec, ki se je rokomet učil najprej v domači Izoli, nato pa še v Celju pri tamkajšnjih pivovarjih, pa na letošnjem svetovnem prvenstvu v Katarju ne bo mogel pomagati soigralcem. Razlog je poškodba kolena, ki se vleče že nekaj časa. Ravno zaradi tega pa smo ga lahko srečali med obiskom domače Izole.

- Prvenstvo je žal šlo. Ti je žal?

- Seveda mi je žal. Upal sem, da bom saniral poškodbo za začetek sezone, torej do septembra, ampak koleno je žal zatekalo in ni kazalo, da bi šlo na boljše in moral sem ponovno na rehabilitacijo. Čeprav sem se ekipi pridružil že po novem letu, pa je to žal prepozno za prvenstvo, ki se ravnokar začinja.

- Poškodovan imaš meniskus. Je to prvič, glede na to, da gre za pogosto poškodbo med rokometišči?

- Ja, prvič sem si ga poškodoval, očitno sem imel do sedaj srečo.

- Verjetno so hude bolečine.

Ja, v trenutku, ko pride do poškodbe, zares boli, a po operaciji hitro mine, ni nič hujšega.

- Selektor zelo pogrēša visoke zunanje igralce, kot si ti.

Ja, ne vem, kaj bi rekel. Pogrēša tudi Nenada Bilbijo, ki se je prav tako poškodoval, zato je po več le-

tih v reprezentanco vpoklical Miladina Kozlino, ki igra res dobro v Nemčiji, tako da mislim, da bi si zaslužil da potuje na prvenstvo, saj bi Slovenija veliko pridobila tako v napadu, kot v obrambi.

- Kaj se je zgodilo v Nemčiji?

- Źal ni bilo tako, kot sem pričakoval, s trenerjem pa nisva našla skupnega jezika in tako jaz, kot oni niso bili zadovoljni, tako da je bilo še najboljše, da sem zamenjal sredino.

- Si zdaj v Franciji bolj zadovoljen?

- Čeprav sem poškodovan, se počutim boljše, pa tudi trener pravi, da računa name in to je zelo pomembno.

- Kakšne so razlike med Nemčijo in Francijo?

- V Nemčiji sem bil na severu, kjer je bilo bolj turobno, v Franciji pa sem na Azurni obali, kjer je skoraj, kot v Izoli, zato sem seveda bolj zadovoljen v Franciji.

- Spremljaš slovensko ligo in Izolo?

- Lige Źal ne spremljam, razen morda kakšnih derbijev, zato pa spremljam tekme Celjanov v ligi prvakov. Je pa res, da vsakič, ko se vrnem v domačo Izolo, če je le kakšna tekma na sporedu, si jo ogledam.

- Se lahko naveličaš športa, ki ga prakticiraš? Ne bi raje v prostem času sledil nogometu?

Po pravici povedano, nogometu sledil bolj malo, nekaj malega le Ligi prvakov. Rokomet pa se res ne morem naveličati.

Slovenci ne hodimo več ven

Tako pravi Mladen Patajac, Izolan, organizator koncertov, ki je zadnji dve leti preživel na Balkanu, kjer se ljudje, kljub krizi in težkim finančnim razmeram, ne zapirajo v svoja stanovanja.

Mladen Patajac je organizator koncertov, ki je v Slovenijo, med drugim, pripeljal tudi Joeja Cockerja in Leonarda Cohena. A ker je delo v zabavljaštvu v naši državi oteženo z vseh strani, je srečo poiskal in našel na Vzhodu, na takimenovanem Balkanu.

- Dolgo časa te ni bilo. Kje si bil?

- Ja, kakšno leto in pol ali dve leti me ni bilo. Bil sem večinoma v Sofiji v Bolgariji, pa tudi v Beogradu, Istanbulu, Bukarešti, torej na Balkanu, globokem Balkanu.

- Kaj pa si počel?

- Skušal sem ugotoviti, zakaj je Slovenija večji Balkan, kot pa sam Balkan. Res, ugotovil sem, da smo v Sloveniji hudo globoki Balkan.

- V kakšnem smislu?

- Ja, govorim predvsem o zabavi, ker se s tem tudi ukvarjam. Tam sem organiziral različne prireditve, od plesnih do rock koncertov. O velikih imenih zadje čase sicer ne morem govoriti, razen to, da sem sodeloval kot tehnična podpora na koncertu skupine Aeorsmith, ampak večinoma sem delal srednje velike stvari.

- Se tam dogaja več kot pri nas?

- Vsekakor. Že sam trg je večji, predvsem v Istanbulu, ki je prava megalopola. Pa tudi Sofija, Bukarešta in Beograd imajo toliko prebivalcev, kot cela Slovenija. V vseh mestih deluje izjemna klubska scena. Govorim o klubih, ki sprejmejo od 200 in 300 ljudi, pa do tistih, ki jih sprejmejo nekaj tisoč.

- Pa so tam klubi drugačni, kot pri nas?

- To so pravi klubi, kjer imajo gostinsko ponudbo, ampak osrednja dejavnost je glasba, naj bo to DJ ali podzemni alternativni koncert. To niso kafiči, kot jih razumemo v Sloveniji, saj je v teh klubih glasba v živo razlog, da se večer dogaja.

- V Sloveniji več sploh nimamo velikih nastopov. So naši organizatorji obupali?

- Če sodim po sebi bi rekel, da ja. Nenazadnje sem poleg Igorja Vidmarja edini, ki je ostal v Sloveniji, ki bi lahko delal kaj večjega v kontekstu velikih imen. Obupali

smo tudi zato, ker se Slovenija vrti v začaranem krogu, saj vsi želijo vstopnice brezplačno. Če dam primer, nekdo, ki ima gostinsko dejavnost, ne more deliti kave brezplačno, to je zdrava kmečka logika. A nacionalni šport v Sloveniji je, da vsi iščejo veze, da pridejo do kart brezplačno. Poleg tega pa je pri nas še drugi problem, saj imamo v glavi, da vstopnice ne smejo stati več, kot naprimer 30 ali 40 evrov. Po drugi strani pa se marsikdo vozi na koncerte v Avstrijo ali Italijo in tam porabi skupno 150 ali 200 je najmanjši problem.

- Kakšne se cene vstopnic južneje od nas?

- Primerljive z našimi s tem, da je tam standard nižji. Je pa dejstvo, da je tam več ljudi, predvsem pa večje število ljudi išče zabavo in hodi ven. Čeprav so v veliko slabšem finančnem položaju ne ostanejo doma. Govorim o preprostih stvareh, se odpraviti v mesto, obiskat koncert do kakršnekolik zabave, ljudje radi socializirajo. Ugotavljam pa, da v Sloveniji, oziroma natančneje v Izoli, ker sem pač tukaj doma, ljudi preprosto ni. Sploh jih ni.

- Gre za kakšno depresijo?

Lahko bi rekli, ja. V Sofiji ljudje hodijo ven, se srečujejo, tudi če nimajo nič v žepu niti za kavo, gredo pač na sprehod. Pri nas pa po določeni uri, na večer, mesta izginejo, ljudje ostanejo doma. Nekje smo izgubili neko noto srečevanja drugih ljudi, osnovno socializacijo. Saj pravim, da opažam v Sloveniji neko čudno depresivno apatijo.

- Mladi pa razmišljajo, da bi se odselili.

- Ja, o tem veliko berem, to pa je zato, ker prerposto ne vidijo več

prihodnosti. Saj ne vem, če bi tudi sebe štel med njih, se pa vsekakor strinjam z njimi, ker tudi sam ne vidim tukaj prihodnosti in tudi sam sem se tako odločil. Razlika je v tem, da ostali hodijo na Zahod, jaz pa sem šel na Vzhod (smeh). Stvar je le v priložnostih.

- Torej se boš vrnil v Sofijo?

- Ja, čeprav tam še nekaj časa tukaj. Poskusil sem izpeljati dva projekta v Stožicah, a sem ugotovil, da zaradi spleta okoliščin ni več mogoče delati v Sloveniji. Gre za splet poslovnih odločitev, izključevanja, čeprav naj bi živeli v kapitalizmu ob odprtem trgu.

Nikjer na Vzhodu se mi še ni zgodilo, da bi me prisilili da z nekom delam, ker ima pač neko licenco, ki je sicer prosto dosegljiva na trgu. Povsem smo zbirokratizirali ta posel.

- Že veš, kaj boš delal?

- V Bolgariji, v majhnem mestu Sopot, kjer imajo izredno velik naravni park za paragliderje in balonarje, pripravljamo dvodnevni elektronski festival. Poslovni kolegi so prišli na idejo, da bi naredili nekaj takšnega, kot se dogaja na Ibizi, s tem, da ni morja, so pa planine. Nato pa še dvojnopolnevno veliko zadevo za petnajst do dvajsettisoč ljudi ob Črnem morju. Namreč, večinoma se zadje čase osredotočam na elektronsko glasbo, ki je na Vzhodu v zelo velikem porastu.

- Ampak če bi imel možnost, kateri koncert bi naredil?

- Velika želja je bila, da bi lani naredili Rolling Stonese, ki pa se ni uresničila predvsem zaradi cenovnih razlogov. Sicer organizatorji nimamo posebnih preferenc do izvajalcev, ker gledamo na glasbo z drugimi očmi. Smo seveda ljubitelji in feni, ampak tudi če nam številke pokažejo, da to ni smiselno, rečemo ne tudi U2-jem. Za drugo leto je tako morda še edina želja, ki je ostala in ravno pričakujem odgovor za Robbija Williamsa, ki je verjetno še eden zadnjih pravih zabavljačev iz devdesetih let.

ur

Hangarjevo prenavljanje

Izolski Hangar bar je te dni dožil preobrazbo. Postavili so namreč oder, luči in ozadje tako, da je še bolj očitno, da glasba ni v lokal zašla po naključju, ampak, da je tam doma.

Prvi, ki bodo nov Hangarjev oder lahko preizkusili, so zadrski alternativni folk rockerji Lovely Quinces, nato bo že čas za slovenske rokerje Radio Jam, kot zadnji pa bodo januarja nastopili zagrebški nabriti rockabilly našigači Kevlar Bikini. Tako, v Hangarju bo te dni še živo.

17.1. sobota

17.00 Kulturni dom Izola

Škratek Mema in Dean

Ste vedeli, da v vsaki hišici, v čisto vsakem domu, živi majhen, igriv škratek? Če ga še niste srečali, potem se tudi vaš škratek odlično igra skrivnice, ki je najljubša igra škratov in so v njej najboljši! S pesmijo in plesom bomo spoznali najbolj veselega škratka na svetu. Ime mu je Mema in je največji prijatelj otrok!

19.1. ponedeljek

18.00 Manziolijeva palača Izola

Otvoritev razstave Arheološke delavnice – Simonov zaliv

Na ogled bodo izdelki andragskih arheoloških delavnic, ki so potekale v okviru programa in aktivnosti Arheološkega parka Simonov zaliv. Antični mozaiki, freske, antični nakit in kamnoseški izdelki so nastali pod strokovnim mentorstvom Megi Uršič Calzi, Harija Vidoviča, Snježane Karinja in Marka Zelenka.

Razstava bo na ogled od 19.1. do 2.2.2015.

20.1. torek

17.00 Mestna knjižnica Izola

Torkova pravljica ura

za vse otroke od dopolnjenega 4. leta starosti – prične potovanje v pravljico deželo. Otroci naj s seboj prinesejo tudi copatke. Vstopnine ni.

18.00 Galerija Insula

**otvoritev razstave BOGDAN SOBAN
DEFORMACIJE VIRTUALNIH PODOB**

19.00 Kulturni dom Izola

Zdrava prehrana Marije Merljak

Marija Merljak je najbolj prepoznavna slovenska svetovalka na področju zdrave prehrane. Je avtorica knjig in člankov, energična predavateljica in vodja delavnic, radijski glas in televizijski obraz, ki v svojih nastopih širi nasvete o zdravi prehrani. Prisega na lokalno in sezonsko hrano, ki je vedno zelo okusna.

20.30 Art kino Odeon Izola

Alan Partridge: Alfa samec

Režija: Declan Lowney / Igrajo: Steve Coogan (Alan Partridge), Felicity Montagu (Lynn Benfield), Simon Greenall (Michael the Geordie), Colm Meaney (Pat Farrell), Anna Maxwell Martin (CC Janet Whitehead), Darren Boyd (Martin Fitch), Nigel Lindsay (Jason Cresswell), Simon Delaney (Don), Monica Dolan (Angela Ashbourne) / Ian Partridge dela za majhno radijsko postajo, ki postane žrtev prevzema velike brezdušne korporacije. Alanov sodelavec Pat je prepričan, da bosta oba kaj kmalu ostala na cesti, vendar Partridge ohrani povsem mirno kri. Ko pa izve, da se novi nadrejeni odločajo med njim in Patom, se za prijateljevim hrbotom nemudoma skriva snide z njimi in jih prepriča, naj raje odslovijo Pata ...

21.1. sredo

19.00 Mestna knjižnica Izola

januarsko srečanje študijskega krožka **Kako živim ta trenutek****23.1. petek**

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje Disciplina, uma telesa in duha

Moč za osebnostne spremembe zbiramo po korakih. Ob odločitvah za spremembe, se v nas naselijo upor, lenoba, strah, prepričanja, da ne zmoremo ter druga neprijetna in nekoristna čustva in prepričanja. S pomočjo discipline lahko tovrstna občutenja presežemo in zmagamo! Predavali bodo Leticija Fortin, Sonja Butinar in Lucjan Fortin. Predavateljki bodo osvetlili, kateri so tisti »notranji sovražniki«, ki nas držijo na mestu ter preprečujejo napredek in osebno rast, ter predstavili tehnike, s katerimi si pomagamo preseči ta stanja.

24.1. sobota

18.00 Kulturni dom Izola

Gledališka skupina CRUT (Univerza v Trstu) bo predstavila komedijo **LA VENEXIANA**
Režija: Giorgio Amodeo. Prost vstop.

26.1. ponedeljek

17.00 Manziolijeva palača Izola

Koncert vdeležencev tečaja violine.**27.1 torek**

19.00 Mestna knjižnica Izola

Slapovi v Istri

Fotograf Tomi Beškovič predstavi serijo svojih fotografij – Slapovi v Istri. Fotografije prikazujejo kontrast in stanju voda v istrskih hudourniških slapovih v deževnem in sušnem obdobju. V januarju isti avtor svoje fotografije Istre razstavlja v Mestni knjižnici Izola.

20.30 Art kino Odeon Izola

Film je zakon!: Igra imitacije

režija Morten Tyldum / igrajo Benedict Cumberbatch, Keira Knightley, Matthew Goode, Mark Strong, Rory Kinnear, Charles Dance, Allen Leech, Matthew Beard m/ Film pripoveduje malo znano zgodbo o Alanu Turingu, genialnem matematiku, ki ga je britanska vojska med drugo svetovno vojno najela, da bi razvozal sporočila nemškega šifrirnega stroja Enigma. Njegovo delo je bistveno pripomoglo k skrajšanju druge svetovne vojne in rešilo številna življenja, stroj, ki ga je iznašel, pa velja za prototip sodobnega računalnika.

Mestna knjižnica Izola

SREDIŠČE ZA SAMOSTOJNO UČENJE Učenje v središču je brezplačno, pogoj je članstvo v knjižnici ter vnaprejšnja rezervacija datuma in ure učenja. Dodatne informacije na tel.št.: (05)6631-282.

BORZA ZNANJA IZOLA Vsakdo lahko nekoga nekaj nauči. Ali vsakdo ima neko znanje, ki ga lahko posreduje, deli z drugimi, nadgradi. To je princip delovanja Borze znanja. Vse borzne informacije so brezplačne.

Več informacij lahko dobite na tel.št.: tel.št.: 05 6631 282 ali na spletni strani www.borzaznanja.si**Galerija Insula**

Vabimo vas na otvoritev razstave ki bo v torek, 20. januarja ob 18. uri

**BOGDAN SOBAN
DEFORMACIJE VIRTUALNIH PODOB**

Razstava bo na ogled do 17. februarja 2014.

VABIMO VAS V MARIBOR NA OTVORITEV RAZSTAVE

ROK ZELENKO - PREGLEDNA RAZSTAVA 1977-2014

V ČETRTEK, 15.1.2015 OB 18. URI V GALERIJO DLUM,
NA ŽIDOVSKO 10, MARIBOR.

Palača Manzioli

V ponedeljek 19.1. ob 18.00 uri

vas vabimo na otvoritev razstave **Arheološke delavnice – Simonov zaliv**
Na ogled bodo izdelki andragskih arheoloških delavnic, ki so potekale v okviru programa in aktivnosti Arheološkega parka Simonov zaliv. Antični mozaiki, freske, antični nakit in kamnoseški izdelki so nastali pod strokovnim mentorstvom Megi Uršič Calzi, Harija Vidoviča, Snježane Karinja in Marka Zelenka. Razstava bo na ogled od 19.1. do 2.2.2015.

Galerija Alga

razstava

Trenutki zlatega
Ines Fugina Malnar

Galerija Plac Ljubljanska 32razstava slik Izolskega slikarja **Jadrana Posinkoviča****Galerija Salsaverde**

Vladimir Leben z naslovom "Še ena lovska"

Kavarna ZvonRazstava slik **OSKAR JOGAN****Mestna knjižnica Izola**

Razstave v mesecu januarju: slike Jane Kostevc, razstava ročnih del Lorene Lovrečič in Urške Prinčič

www.center-izola.si | www.odeon.si

Center za kulturo, šport in prireditve
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

KULTURNI DOM IZOLA

- sobota, 17. 1., ob 17.00: predstava za otroke **ŠKRATEK MEMA IN DEAN**. Vstopnina: 4 €.
- torek, 20. 1., ob 19.00, Klubski prostor: predavanje **ZDRAVA PREHRANA Z MARIJO MERLJAK**. Vstop prost.

NAPOVEDUJEMO ... KULTURNI DOM IZOLA

- sobota, 7. 2., ob 19.00: glasbeni večer ob Slovenskem kulturnem prazniku **POPOTOVANJE PO SLOVENIJI Z NUŠKO DRAŠČEK**. Vstop prost.

GALERIJA ALGA IZOLAJanuarja je na ogled razstava slik **Ines Fugina Malnar: TRENUTKI ZLATEGA**.**ART KINO ODEON IZOLA**

- četrtek, 15., sobota, 17., in nedelja, 18. 1., ob 18.00 ter petek, 16. 1. ob 20.30: **LIFFE PO LIFFU**: meditacija o času **OBLAKI NAD SILS MARIO**;
- četrtek, 15., sobota, 17., in nedelja, 18. 1., ob 20.30 ter petek, 16. 1. ob 18.30: **LIFFE PO LIFFU**: Nick Cave v filmu **20.000 DNI NA ZEMLJI**;
- sobota, 17. 1., in nedelja, 18. 1., ob 16.00: **KINO VETRNIKA**: družinski film **GAŠPER IN PETRA - NAJBOLJŠA PRIJATELJA**;
- ponedeljek, 19. 1., ob 18.30: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: tragikomedija **SPOMENIK MAJKLU ĐEKSONU**;
- ponedeljek, 19. 1., ob 20.30: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: drama **JAUJA: RAJ NA ZEMLJI**;
- torek, 20., in sredo, 21. 1., ob 17.00: **LIFFE PO LIFFU**: značajska študija **ZIMSKO SPANJE**;
- torek, 20., in sredo, 21. 1., ob 20.30: **LIFFE PO LIFFU**: komedija **ALAN PARTRIDGE: ALFA SAMEC**.

Vljudno vabljeni! | Gentilmente invitati!

www.facebook.com/kulturnicenter.izola
www.facebook.com/art.izola

<https://twitter.com/CKSPIzola>
<https://twitter.com/artodeon>

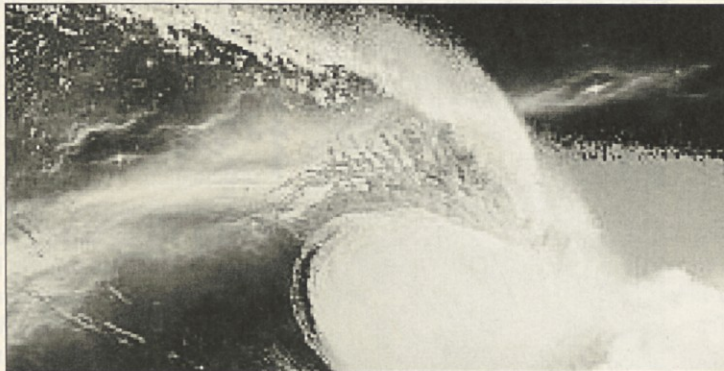
Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola (t: 05/641 84 39, 051/394 133; m: galerija@center-izola.si), ponedeljek, torek, petek 9:00-13:00, sredo, četrtek 16:00-19:00, sobota, nedelja in prazniki zaprto. Art kino Odeon, Ul. Prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/396 283; m: info@odeon.si), vsak dan od 18:00-20:30.

Ko računalnik postane umetnik

V izolski galeriji Insula bodo v torek, 20. januarja, odprli razstavo slik novogoriškega generativnega umetnika, slikarja, Bogdana Sobana. Bogdan je umetnik v drugi osebi, saj slike ustvarja računalnik, seveda pod nadzorom človeka, ki ga sproti učni umetniškega ustvarjanja. Likovni kritiki so v zagati, obiskovalci pa prav nič. "Lepo je", pravijo.

Bogdan Soban, rojen v Vrtojbi leta 1949, diplomirani inženir strojništva, se je takoj po diplomi preusmeril na področje informatike. Kot dober poznavalec računalništva in programiranja je začel v svojem prostem času razvijati projekt z namenom raziskave ustvarjalnih možnosti računalnika. V začetku osemdesetih let so tako nastali njegovi prvi preprosti programi, ki so se poigrali z barvnimi geometrijskimi liki.

V nadaljevanju je razvil vrsto računalniških programov, ki na osnovi matematičnih algoritmov ustvarjajo abstraktne likovne podobe na ekranu.

Njegov pristop temelji na izvirem kombiniranju programskih algoritmov, ki se ob zagonu programa izrazijo v nenavadnih likovnih podobah.

Njegova likovna dela, bogata z barvami in nenavadnimi oblikami so vedno nepredvidljiva in nikdar več ponovljiva.

Likovno stroko in kritike postavlja v neprijeten položaj, saj težko ocenjujejo njihovo likovno vrednost še posebej zato, ker obstaja resno vprašanje avtorstva tako nastalih del. Avtor je udeležen pri razvoju programske kode in pri selekciji rezultatov, sam proces nastanka slike pa je prepuščen stroju. Kljub vsem tem pomislekom in zelo diametralnim mnenjem o likovni vrednosti, Soban razvija svoj projekt naprej, organizira razstave, predstavitve, predavanja in razširja novo paradigmo likovnega ustvarjanja. Kot upokojenec živi in dela v Vrtojbi pri Novi gorici.

Večeri s tačkami

Slovensko društvo za terapijo s pomočjo psov Tačke pomagačke in Ljudska univerza Koper organizirata predavanja za ljubitelje psov »Večeri s tačkami«

Kaj moram vedeti preden kupim psa? Zakaj so nas psi posvojili? Kako šolamo psa in ga vzgajamo? Kakšna naj bo zdravstvena oskrba psov? Kdo so psi terapevti? To so le nekatera vprašanja, na katera bodo skušali odgovoriti skupaj s priznanimi strokovnjaki v sklopu serije delavnic, ki so jih poimenovali Večeri s tačkami.

Večeri s Tačkami bodo v pritični predavalnici na Cankarjevi ulici 33 v Kopru. Prvi del del srečanja je zasnovan kot predavanje oziroma intervju, drugi del pa kot delavnica, kjer bodo obiskovalci lahko aktivno sodelovali s svojimi vprašanji, komentarji, izkušnjami.

Na programu bo pet delavnic, ki bodo potekale enkrat mesečno od januarja do maja, na katerih bodo strokovnjaki odgovarjali na vaša vprašanja in dileme v zvezi s psi. Predavatelji bodo pasji inštruktorji, veterinarji pa tudi strokovnjaki s področja psihologije.

Vodniki lahko na večere s Tačkami pridejo v spremstvu svojih psov.

Predavanja

16. 1. 2015 ob 18.00: Kaj moram vedeti preden kupim psa? Kateri pes je primeren zame? (Veronika Valentin, dr. vet. med., Alfakan inštruktor)

13. 2. 2015 ob 18.00: Zakaj so nas psi posvojili? Pes s človekom od prvih začetkov do sodelovanja v sodobnem času. O terapiji s pomočjo psov in drugih načinov, kako pes lahko pomaga človeku. (Prof. dr. Anton Grad, nevrolog, kinolog)

13. 3. 2015 ob 18.00: Kako šolamo psa in ga vzgajamo, da bo primeren družabnik in spremljevalec? Kako ravnamo, da ne bo razvil neprimerne vedenja? (Jure Pribečević, Alfakan, strokovnjak za pasje vedenje)

17. 4. 2015 ob 18.00: O zdravju, zdravstveni težavah in oskrbi psov ter pomenu cepljenj. (Leonard Baričević, dr. vet. medicine)

15. 5. 2015 ob 18.00: Terapija s pomočjo psov, kaj je in kako deluje.

Predstavljajo člani Slovenskega društva za terapijo s pomočjo psov Tačke pomagačke - Kraško / obalna podružnica.

Informacije: Silva Ferletič (Tačke pomagačke) 031-680-626, matibocajka@gmail.com / Kristina Udovič Kocjančič (LU Koper), 05/ 612 8003, kristina.udovic@lu-koper.si

V izolski galeriji Alga so v četrtek odprli razstavo del ljubljanske slikarke Ines Fugina Malnar. V svojem več kot desetletnem ustvarjanju je ustvarila obsežno zbirko umetniških podob, ki po svoji vsebini niso vezane na naš tuzemski, snovni svet, temveč opisujejo nevidne niti življenja, nekakšne abstraktne duhovne svetove. Prelivanje zlatih in srebrnih barv, ki se na njenih slikah hudomušno prepletajo z drugimi barvnimi odtenki, od modre in turkizne pa do rožnate in bele, opazovalca ponesejo v svet ugodja in topline.

Kako se spominjate Izole

Mestna knjižnica Izola in »Jara kača« - študijski krožek za domoznastvo, književnost in pripovedništvo, ponovno vabito vse bralce, da se udeležijo domoznastvo - literarnega natečaja na temo IZOLA, MOJ (DRUGI) DOM.

Z natečajem želijo spodbuditi udeležence, da obudijo in zapišejo svoje spomine na življenje v Izoli. Pišete lahko o vsem, kar danes sestavlja (ali je v preteklosti sestavljalo) vaše življenje ali življenje vaših bližnjih. Starostne omejitve ni, saj k sodelovanju vabijo prav vse stalne, začasne ali nekdanje prebivalce Izole.

Spomini so lahko zapisani v vseh proznih oblikah, od črtice, pravljice in eseja do pisma, življenjske zgodbe in avtobiografije, lahko pa napišete tudi pesem, narišete strip ali pobrsKate med starimi fotografijami in jih opremite z zgodbo. Glede dolžine ni nobene omejitve. Pišete lahko v kateremkoli jeziku, ki jih govorimo v Izoli, zaželjen pa je prevod v slovenščino.

Prispevke pošljite na naslov Mestna knjižnica Izola - ŠK Jara kača, s pripisom »ZA NATEČAJ«, do vključno 31. marca 2015. Prispevke lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov knjižnica.izola@guest.arnes.si - v vrstico zadeva napišete ZA NATEČAJ.

V tednu knjige, aprila 2015, bomo v knjižnici pripravili zaključno prireditel za vse udeležence natečaja z branjem izbranih prispevkov in medsebojno podelitvijo spominov.

Prispevki bodo v dogovoru z vami in le z vašim dovoljenjem objavljeni tudi v knjižni obliki.

Piše, prevaja, pripoveduje ...

Pri založbi Blodnjak je v zbirki Nit izšla knjiga Devetindevetdeseta kraljeva žena – ljudske pravljice iz Nigerije, ki jih je iz italijanščine prevedla izolska knjižničarka Špela Pahor. S pisateljico, prevajalko, in pripovedovalko se je pogovarjala piranska knjižničarka Tanja Albreht.

- Izšel je že tvoj tretji prevod pravljic, ki jih je zbirala Francesca Lazzarato. Po brazilskih in filipinskih so tu še nigerijske.

- Pravljice sem prevedla že kar nekaj let nazaj. Najprej posamezne, potem sem si rekla, zakaj ne bi prevedla kar vseh iz zbirke. Nato sem začela iskati založbo, a se sploh ni nihče odzval. Z Bojanom Meserkom, ki ga je predlagala Tea Štoka, pa sva se hitro dogovorila, za kar sem mu nadvse hvaležna. Prav tako tudi Katarini Meserko in vsem sodelujočim.

- Spet se je zbrala ista ekipa, kot pri prvih dveh knjigah. Ti kot prevajalka, Laura Ličer kot ilustratorica in dr. Tea Štoka kot prevajalka spremne besede. Kako ste začele sodelovati?

- Bojan in Katarina Meserko iz založbe Blodnjak sta se z Lauro srečala na umetniškem sejmu v Novem mestu. Tudi meni so bile Laurine ilustracije všeč in tako smo začeli sodelovati. Tea Štoka pa je prostovoljno, ali po domače rečeno, zastoj, prevedla še poučna spremna besedila.

- Nigerijske pravljice so name naredile velik vtis, a imam občutek, da so nekatere bolj namenjene odraslim kot otrokom.

- Pravijo, da so bile pravljice prvotno namenjene odraslim. Nekatere iz knjige Devetindevetdeseta kraljeva žena se mogoče nam zdijo res bolj primerne za odrasle. So pa seveda iz čisto drugačne kulture in jih morda tam pripovedujejo tudi otrokom? Tega ne vem. Vseh iz zbirke ne bi pripovedovala majhnim otrokom, nekatere pa že. Za te pravljice je značilno, da se včasih zaključijo kot uganka.

- Kako pripoveduješ pravljice najmlajšim in kako tistim, starejšim poslušalcem?

- Skupinam najmlajših otrok, ki pridejo z vzgojiteljicami na obisk v knjižnico, pripovedujem navadno s pomočjo različnih lutk ali igračk. Ostalim poslušalcem pa se skušam prilagoditi. Veliko je odvisno tudi od odziva poslušalcev. Če se ne odzivajo, je težko.

- Laura Ličer je čudovita ilustratorica. V njenih ilustracijah pravljice kar zaživijo.

- Ja, Laura je pravi zaklad domišljije. In kako lepo si je zamislila tudi barvno usklajenost te zbirke. Pri brazilskih prevladuje zelena, ker so pač tam ogromni gozdovi, pragozd. Filipinske so modre, ker je to stotine otokov sredi morja. In nigerijske oranžne, ker je pač to vroča Afrika. Sicer pa Laura dela samostojno. Pošljem ji besedila in ona naredi ilustracije. Nariše tako, kot doživi zgodbo in kakor jo vidi v domišljiji.

- Lahko pričakujemo tudi kakšno tvojo avtorsko pravljico kdaj v prihodnosti?

- Tega pa zdaj še ne vem.

T.A.

Ob zbiranju prispevkov za zimski izlet otrok so Zvezdice, Pri špini, pripravile tudi pravljico za otroke iz okolice.

NE, JAZ NISEM CHARLIE HEBDO!

piše: Slavko Samotorčan

Za naslednji odstavek si želim, da bi ga prebrali prav počasi. Lahko ga preberete tudi večkrat. Želim, da vas nagovori, da se vas dotakne.

Decembra 2014 so v Pakistanu v mestu Pašavar talibanski islamisti ubili preko 140 ljudi, med njimi 132 otrok. Sto dvaintrideset. Otroki! Islamisti Boke Harama so v Nigeriji samo v lanskem letu ubili preko 10000 ljudi. Tisoč na mesec. Samo v prvih dneh letošnjega leta so jih ubili preko 2000. Tisoč na teden. Ista organizacija je lani ugrabila okoli 200 deklic, ki so izginile neznano kam. Predvidevajo, da so bile prisiljene v poroko, prodane kot spolne sužnje, ali pa neznano kje ubite. Zaradi nasilja nigerijskih islamistov je lani več kot milijon prebivalcev zapustilo SV države, kjer so razglasili izredno stanje. A nas, Evropejcev, se vse to razen redkih izjem, ni dotaknilo.

Nato pa se sredi Pariza zgodi napad na uredništvo časopisa Charlie Hebdo; ubitih je 12 ljudi, 7 ranjenih in cela Evropa završi v sveti jezi. Na demonstracijah v Parizu se zbere milijon in pol demonstrantov, med njimi visoki državni predstavniki iz 50 držav, med njimi tudi naš zunanji minister in predsednik vlade. Vsi izražajo solidarnost s pobitimi in izjavljajo »Tudi mi smo Charlie Hebdo«.

Ob tem se mi porajajo številna vprašanja. Zakaj nas smrti tisočev nič krivih ljudi, otrok, ne prizadanejo? Zakaj milijoni beguncev ne dosežejo (predvsem) naših src? Zakaj Erjavec in Cerar nista odpotovala v Nigerijo, Sudan, Pakistan, Sirijo in tam izražala svoje solidarnosti? Zakaj sta potovala v Pariz, kjer sta bila na skupinski sliki, nekeje v ozadju, povsem neprepoznavna, medtem ko so se mediji spraševali o tistem, ki ga tam ni bilo, o Baracku Obami? Zakaj smo mi vsi Charlie Hebdo? Vprašanja, na katere verjetno ne bomo nikoli dobili zadovoljivega odgovora.

Rad bi rekel, da so vsega tega krivi mediji, ki manipulirajo z javnim mnenjem, torej tako vam kot meni vsiljujejo izkrivljen pogled na svet in dogajanje v njem. Rad bi s prstom pokazal na krivce izven sebe, a moram biti iskren in si naliti čistega vina. Priznam, da sem preprosto len, sebičen in neizobražen. Ne da se mi prebirati rednega dnevnega tiska ali slediti dnevno informativnim oddajam. Ne da se mi izobraževati na področju družbeno političnih dogajanj doma in po svetu. Ne da se mi družbeno angažirati. Bolj ali manj me zanima predvsem moj veliki ego. Moj čas, moja družina, moja služba, moj zaslužek, moja njiva, moji hobiji, moji dopusti, moji prijatelji. Nimam svojega družbeno političnega mnenja. Prepuščam se toku.

»Danes smo vsi Charlie Hebdo.« Kaj je to? Brezglavo vzklikanje, brezglavo početje mase, ki ne ve, kaj to pomeni. Vsaj za hip bi rad zaustavil ta nori življenjski tok in vzkliknil:

Ne, jaz nisem Charlie Hebdo! Jaz nisem človek, ki bi se delal norca iz verskih čustev kogarkoli. Jaz nočem biti nesramen in aroganten, žaljiv novinar, ki si ob osebnem varovanju privoščiči žaliti to, kar je morda nekomu sveto. Ne, jaz nočem biti Charlie Hebdo. Jaz hočem biti oče in mama pobitih otrok v Pašavarju. Hočem biti oče in mama, ki se v dolgih osamljenih nočeh sprašujejo, kje so njihove ugrabljene deklice. Hočem biti milijoni beguncev, ki ne vejo ali bodo preživeli dan. Hočem, da moj zunanji minister in predsednik vlade namesto praznih besed, namesto udeležbe na puhlih političnih demonstracijah, ostaneta doma in denar za potovanja in nastanitve nakažeta begunskim organizacijam!

Ne delam si utvar. Islamizem obstaja. Tako kot nekoč fašizem, nacizem in drugi totalitarizmi. Islamizem je svetovni proces, ki je zajel preko 100 držav. Več tisoč borcev prihaja iz držav EU, tudi iz Slovenije. Islamizem ogroža svetovni red in mir. To je resnično svetovni problem. Toda najprej moram jaz (in morda še tisti, ki skupaj z mano priznate, da smo malo leni, sebični in neizobraženi) prestopiti svojo ozkost, se izobraziti in dozoreti. Da bomo spoznali razlike med vernikom muslimanom, med pripadnikom neke islamske religije (šiiti, suniti in druge) in islamizmom. Da bomo lahko še naprej spoštovali verujočega muslimana (ki ga nikakor ne želim žaliti z nobeno karikaturo!), da bomo še naprej priznavali muslimanom pravice, da si postavljajo svoje molilnice in mošeje. In da se bomo znali kot posameznik in družba, pogumno upreti islamskemu fundamentalizmu.

Slavko Samotorčan je po izobrazbi zobozdravnik, po življenjskem slogu tekač, alpinist in padalec, po ljubezni pevec in kulturnik, po prepričanju pa produhovljen, razmišljujoč človek, dva mandata izolski občinski svetnik in zato Izolan, ki nam ima kaj povedati.

Pekoča paprika je tudi afrodisiak

Veliko se piše o tem, kako je le pekoča paprika, oziroma čili dejansko zelo zdrav sadež. Vsebuje veliko C vitamina, sprošča endorfin in pomaga pri želodčnih težavah, ob vsem tem pa je med ljubitelji pekočega preprosto nezamenljiv. Zdaj pa so na tržišče prišle tudi različne omake iz čilija, "kuhajo" pa jih v naši okolici.

Zaradi globalnih klimatskih sprememb se naša klima počasi spreminja v tropsko. To so nam jasno pokazali tigrasti komarji, ki so že skoraj povsem zamenjali tiste naše domače, istrske, ki so bili nadležni, a nikakor tako, kot ta južna vrsta, drugi pokazatelj pa je število pekočih feferonov, ali čilijev, pri katerih lahko opazimo, kako dajejo plodove tudi v času, ko smo nekoč že vlekli snežke iz omare.

Ugoden čas za promocijo tega ne navadnega sadeža, ki ima tako v svetu, kot tudi doma čedalje več privrženecv, sta izkoristila **Rok Iglar** in **Igor Tavčar**, ki sta pred nekaj meseci tržišču ponudila domače, povsem domače pekoče omake **Gorki chili**. Svoje izdelke trenutno tržita preko spletne strani www.gorkichili.si oziroma preko facebook-a, ki se je tokrat izkazal kot izvrsten medij za širjenje glasu o domačem izdelku, pripravljata pa že osnutek prve "čilijade", festivala pekoče paprike in njenih izdelkov, ki se bo predvidoma zgodil naslednje leto, seveda v Izoli.

- Kako sta se odločila za vzgojo pekoče paprike, oziroma čilija?

Rok: Pred petimi leti sem posadil prvih pet sadik čilija na balkonu, iz njih pa začel pripravljati omake. Seveda sem nato vsako leto povabil prijatelje na pokušino in Igor je pred slabim letom predlagal, da bi se lahko posla lotila resno. Jeseni sva se odločila, nabavila sva semena 35 različnih vrst čilija in posadila okoli 500 sadik.

- Kar na hitro je pršilo od ideje do izvedbe.

Igor: Ja, le nekaj tednov je minilo od prve ideje do nabave semen. Kot je že Rok povedal, je on glavni krivec za to, da je mene, kot še marsikoga, pred nekaj leti okužil s to prijetno rastlino. In tako sva lani jeseni začela, zadnje čilije pa sva nabrala šele pred nekaj tedni.

- Zadelata sta posebno letino, ko je bilo več vode kot sonca.

Rok: Glede na to, da čili rabi veliko vode, je bila količina dežja seveda dobra, ampak rabil bi predvsem veliko sonca, zato je bilo iz tega vidika slabo. Sicer imamo namakalni sistem in bi težave s

sušo lažje rešili, kot pa pomanjkanje svetlobe. Namreč, čili nujno potrebuje vsaj dva do tri tedne sonca in temperature nad 35 stopinj celzija zato, da razvije tisto največjo pekočo noto. To seveda ne pomeni, da naši čiliji niso pekoči, ampak lahko bi bili še bolj, pa pridelka bi lahko več imela.

- Kdaj se je nato začela zgodba z Gorki chili?

Rok: Z julijem sva nabrala prve sadeže, nato sva začela ustvarjati omake. Odločila sva se za družino desetih vrst omake.

- To je kar veliko. Malokdo bi pričakoval, da lahko naredimo deset vrst omake s čilijem.

Igor: Ja, hotela sva doseči neko paletto omak tako po jakosti kot po okusih. Ker sva tudi sama navdušena nad pekočimi omakami sva namreč ravno to pogrešala, saj pri nas lahko dobimo takorekoč samo tabasco. No, mislim, da sva pripravila deset zelo okusnih omak, pa tudi odzivi so zelo pozitivni. Seveda pa se ne misli omejitvi na omake, saj imava v pripravi še veliko pekočih izdelkov, o katerih pa raje še ne bi govorila. Naj bo to presenečenje.

- Omenjala sta več omak in več jakosti. Je jakost vezana na količino ali na vrsto čilija?

Igor: Dejansko je vezana na oboje. Vemo, da imamo tako nežnejše čilije, kot tudi tiste bolj pekoče, ki so za marsikoga takorekoč neuzitni. Ampak naš namen ni bil samo, da naredimo pekočo omako, ampak predvsem, da imajo omake dober okus. Torej, da jih lahko pomažemo tudi samo s kruhom.

Rok: Naj še omenim, da imava v vsaki omaki vsaj 55% čilija, torej

ni nobenih ekstraktov, nobenih umetnih dodatkov in vse je na naravni bazi, ostalo pa je vse na osnovi sadja in zelenjave, ponovno pa govorimo o prvovrstnih domačih izdelkih. Ravno zaradi tega, ker so te omake domače, imajo omejen rok uporabe, saj ne vsebujejo konzervanzov razen limete, torej kisa, zaradi tega jih moramo hraniti v hladilniku.

- Nekoč je veljalo, da manjši je čili, bolj je pekoč. Se s tem strinjata?

Rok: Nikakor ne. Na svetu imamo okoli 4.700 vrst čilija, ki jih ločimo v pet razredov, nato pa imamo še križance, in trenutno so najbolj pekoči čiliji dolgi tudi do pet ali šest centimetrov, lahko pa so tudi beli ali oranžni, tako da niti barva nima nekega velikega pomena, čeprav pri rdečih načeloma lahko pričakujemo, da bo peklo.

- Bi lahko nepoznavalec po videzu ocenil, koliko je čili pekoč?

Igor: Težko. Če ga ne poznamo, ga raje poizkusimo v zelo majhni količini. Morda midva, ki sva v tem že nekoliko bolj izkušena, lahko kaj več ugotoviva po vonju, ampak nič ni zagotovljenega in samo po izgledu pač ne veš, ko-

Animov vabi pod stadion

V petek 16.1.2015 vabljeni na dan odprtih vrat društva **Animov** (društvo ljubiteljev animiranih filmov, stripov in družabnih iger). Dogodek se bo odvijal v preurejenih prostorih izolskega KIŠD-ja (pod stadionom) od 16. ure dalje. Ob 18.30 bo potekala kratka predstavitev vseh dejavnosti. Društvo Animov bo letos delovalo vsak dan v tednu, večinoma v popoldanskih urah: učenje in igranje družabnih iger kot npr. D&D, igralne karte Yu Gi Oh, Magic, modelarstvo, izposoja in branje stripov in druge literature, igranje in učenje pretepaških iger za igralne konzole, razni zanimivi večeri z gosti, druženja, tekmovanja in veliko drugega. Vabljeni, da se nam pridružite

liko skovilov ima nek čili.

- Skovili so merska enota za pikantnost, kajne?

Igor: Tako je. Gospod Scoville je pred leti predlagal mersko enoto, da bi lahko meril pikantnost. Deluje pa tako: koliko delov vode moremo dodati enemu delu pikantnosti, da ne čutimo pekočega.

Rok: A v praksi je to težko razumljivo, saj lahko govorimo o milijonih skovilov. Tako, za primerjavo, tabasco, ki ga vsi poznamo, ima okoli 3.500 skovilov. A zato, da ne bi bilo preveč zmede, sva se odločila, da bova najine omake ocenila na lestvici od 1 do 10, kjer je 10 seveda najbolj pekoče. Jasno, če narediva še kakšno bolj pekočo omako, pa dodava na koncu plusa, naprimer 10++. Zdi se nama, da si tako lažje predstavljamo, katera omaka nam po pikantnosti najbolj ustreza. Tako, za primerjavo, lahko rečem, da bi tabasco na naši lestvici dobil oceno pikantnosti 2/10.

- kateri je trenutno najbolj pekoč čili?

Igor: Od januarja 2013 še vedno drži rekord *Carolina reaper*, ki ima več kot milijon in pol skovilov. Tudi tega imava, kot ostale, nekdanje svetovne prvake. Zdaj tudi sama pripravljava čista semena tako, da nekatere rastline izolirava in upava, da bova nekoč imela tudi svojega križanca, za katerega pa še nisva določila imena.

Rok: Lahko bi ga imenovala kar Mandrač (smeh).

- Kako se je težko navaditi na pekoče?

Igor: Na pekoče se hitro navadiš, moraš pa to navado tudi vzdrževati, sicer se ga tudi odvadiš. Je pa čili predvsem užitek, dokazano pa je zelo zdrav. Vsekakor obstaja razlog, da naprimer v Indiji ne prestando uživajo pikantno hrano, dokazano je da pomaga pri želodčnih težavah, pri prekrvavitvi ožilja, sprošča endorfin in ima štirikrat več C vitamina od limone.

Rok: In pozabiti ne smemo, da je čili tudi dokazano afrodisiak. Odkar jeva čili, nimava težav (smeh).

Z akvareli ohranja Izolo

V Mestni knjižnici Izola so, v sodelovanju z OŠ Livade, za osmošolce priredili srečanje z upokojenim učiteljem in slikarjem akvarelistom Edvardom Krbavčičem. Učenci profesorice likovne vzgoje Ingrid Knez so tako namesto pouka v razredu v naši čitalnici prisluhnili gospodu Edvardu Krbavčiču. Ob projekciji okrog 50 akvarelov je slikar in učitelj otrokom pripovedoval o Izoli svojega otroštva. Ob prizorih iz preteklosti so se sprehodili od nekdanjega San Simona, kjer takrat še ni bilo cest in hotelov, hiše pa so bile redke, do središča mesta in mandrača ter naprej do tovarne Ampelea (Iris), ladjedelnice in kopališča.

Parkirišče na Lonki je nekoč bilo veliko zeleno nogometno igrišče, obdano z mrežasto ograjo, za njim pa je stal pisoar ali javno stranišče za moške. Na cesti pred današnjo knjigarno DZS je stala zanimiva hišica z napisom *Peso pubblico*, pred njo pa velika javna tehtnica, na kateri so stehali kar cel voz s tovorom in z vpreženim osličkom vred. Na mestu današnje pivnice pri hotelu Marina je bila nekoč torklja, na trgu pred pivnico pa je stala cerkva sv. Andreja, zavetnika ribičev, ki so jo leta 1928 porušili.

Ko je Edvard Krbavčič po vojni opazoval, kako se Izola spreminja, se je odločil, da bo slikal Izolo, kakršne se spominja.

Tako smo izvedeli, da je bila sedanja plaža v San Simonu kraljestvo otrok, ki so imeli ob obali izvrstno naravno igrišče, pobočje nad zalivom pa so prekrivali vinogradi. Koloni - kmetje, ki so obdelovali najeto zemljo in so zato polovico pridelka morali oddati gospodarju - so živeli skromno, tudi družine z več otroki so prebivale v eni sobi. V Izoli je bila plinarna, plin pa so pridobivali iz črnega premoga, izkopanega v sečoveljskem rudniku. Tudi ulične svetilke so bile plinske.

V več desetih letih je tako nastalo na tisoče akvarelov, na katerih je ohranjena nekdanja podoba našega mesta.

Edvard Krbavčič se ni naslanjal le na svoj "fotografski" spomin, včasih si je pomagal tudi s knjigami in starimi razglednicami. V eni uri in pol je učencem pričaral staro Izolo in življenje v njej. Na koncu so se še skupaj fotografirali in tako zaključili še en šolski dan, ki ga je upokojeni učitelj preživel med učenci in učenkami kot nekdanj. **šp**

SPREMENJEN URNIK PISARNE DI

Člane Društva invalidov Izola obveščamo, da v letu 2015 trenutno nimamo zaposlenega javnega delavca. To pomeni, da bo tudi društvena pisarna odprta po drugičnem urniku.

Pisarna bo odprta ob ponedeljkih od 9,00 ure do 12,00 ure in ob sredo od 15,00 ure do 17,00 ure.

Hvala za razumevanje.

Predsednik DI Izola: Franc Poropat

TEČAJ ANGLEŠČINE ZA OTROKE IN ODRASLE

V Društvu prijateljev mladine sporočajo, da bodo danes, 15. januarjem začeli s tečaji angleščine za otroke in odrasle.

Tečaje, ki jih bo vodil ameriški pisatelj Rick Harsch, bodo po svoji želji oblikovali tečajniki sami, s poudarkom na praktični uporabi jezika.

Za otroke bodo tečaji brezplačni, za odrasle pa bo cena zelo dosegljiva. Za informacije pokličite na 040/385-529 (Barbara)

Odšel je "general"

Aleksander Prelaz

1939 - 2015

"Ne pozdravlja se brez kape" me je, s tistim svojim zajebantskim nasmeškom, podučil vsakokrat, ko sva se srečala na ulici pa sem mu salutiral, kot se za "generala" spodobi. Aleksander oziroma Sandro, kot so mu radi rekli, ni bil general, toda s svojim delom v slovenski Teritorjalni obrambi in nato v slovenski vojski si zasluži časti, ki gredo ljudem, ki so v nekem obdobju pomenili veliko za našo skupnost.

Ker sva oba prišla z istih krajev sva postala soborca v dokazovanju, da je Postojna na Primorskem in, ko je bilo treba kakšno povedati na račun tistih, ki si lastijo vse zasluge za osamosvojitve Slovenije, smo se vsi strinjali z njim. Konec koncev je bil eden najbolj dnevno informativno načitanih Izolanov. Vsako jutro se je oborožil z dvema dnevnikoma in še kakšnim tednikom ter se odpravil na sprehod do svetilnika, kjer je vzel dnevno dozo informacij in se nazaj grede ustavil v kakšni postojanki, da bi informacije dopolnil še z iskušnjami vsakdana. Čeprav mu noge niso dale je vendarle šel, sicer vedno bolj počasi, toda časopisov pod pazduho je bilo vedno enako. In pripravljenosti za kakšno zbadljivko tudi.

Aleksander Prelaz se je rodil v Postojni, natančneje v Debelem kamnu na Javornikih oziroma na "prelazu" kot se je rad pohvalil. Oče mu je umrl že med vojno, življenje brez njega je bilo za družino zelo težko, vseeno pa je končal takratno višjo gimnazijo v Postojni in se kmalu preselil v Izolo, kjer je dobil delo v Opremi, nato pa v računovodstvu podjetja Stavbenik. Od tam so ga povabili na Sklad stavbnih zemljišč občine Izola, delovno mesto pa je imel v prostorih kjer je danes uredništvo Mandrača. Leta 1979 je, na povabilo Slavka Dekleve, s katerim sta se že prej dobro poznala, oblekel uniformo in postal načelnik občinskega štaba Teritorjalne obrambe.

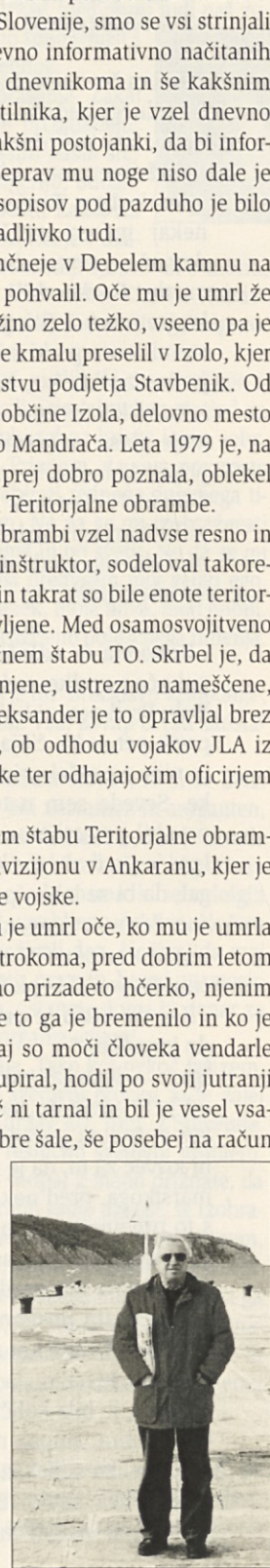
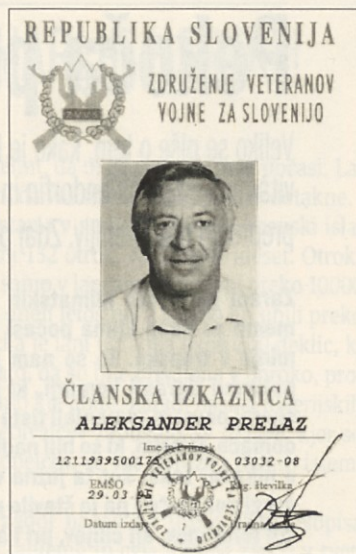
Tako kot vsa dotlej je tudi delo v Teritorjalni obrambi vzel nadvse resno in odgovorno, do osamosvojitvene vojne je, kot inštruktor, sodeloval takorekoč na vseh usposabljanjih TO v Kostanjevici in takrat so bile enote teritorialne obrambe res izvrstno izurjene in pripravljene. Med osamosvojitveno vojno je bil načelnik za logistiko v 43. območnem štabu TO. Skrbel je, da so bile enote oborožene, opremljene, prehranjene, ustrezno nameščene, to kar pač počnejo odgovorni za logistiko. Aleksander je to opravljal brez pripombe, tudi takrat, ko je nastavljal glavo, ob odhodu vojakov JLA iz Luke Koper in je moral pregledovati tovornjake ter odhajajočim oficirjem odvzemati orožje, ki so ga še imeli s seboj.

Po osamosvojitvi je bil zaposlen na Območnem štabu Teritorialne obrambe v Moretinih in nato v 430. mornariškem divizionu v Ankaranu, kjer je dočkal upokojitev s činom majorja Slovenske vojske.

Življenje ga ni nosilo na rokah. Kot otroku mu je umrl oče, ko mu je umrla soproga je ostal sam z dvema mladoletnima otrokoma, pred dobrim letom mu je umrl sin, tako da je ostal sam s slušno prizadeto hčerko, njenim gluhozemnim možem in dvema vnukoma. Vse to ga je bremenilo in ko je prišla bolezen niti nismo bili presenečeni, saj so moči človeka vendarle omejene. Pa se nekaj časa ni dal in se je kar upiral, hodil po svoji jutranji in popoldanski poti, kot da ga nič ne boli, nič ni tarna in bil je vesel vsakega vsebinskega pogovora pa tudi kakšne dobre šale, še posebej na račun samooklicanih osamosvojiteljev.

Iz svojih del ni napletal velikih zgodb, le vsake toliko je iz denarnice potegnil koledarček s Titovo fotografijo in člansko izkaznico Zdrženja veteranov za Slovenijo, kjer so na hrbtni strani Gregorčičevi stih:

*Kljubuj usodi,
mož sam svoj bodi!
Karkoli naj se ti zgodi,
usode gospodar si - ti.
Si ti! Če res, če cel si mož,
i svoj i nje gospod ti boš.
Usode ni,
usoda svoja - to si ti!*

KRIMINALIJE

VIJUGALI BREZ POLEDICE

Na Južni cesti so policisti zaustavili voznika Renaulta, na Prešernovi pa voznika Citroena. Odrejena alkotesta sta bila pozitivna, zato sta ljubitelja francoskih vozil pot nadaljevala peš. Na Cankarjevem drevoredu pa je voznik osebnega avtomobila napihal preveč za globo, zato bo moral na zagovor k sodniku za prekrške. Grozi mu odvzem vozniškega dovoljenja.

V IZOLO NA SVEŽ ZRAK

Italijanska civilna zaščita je obvestila slovenske policiste, da pogrešajo njihovega državljanca iz Palmanove. Pogrešanega so policisti izsledili v Izoli, kamor se je po sporu s soprogo prišel nadihati svežega zraka. Po pogovoru se je pogrešani s sorodniki vrnil domov.

NEPRIDIPRAVI NA OBISKU

Policisti so bili v torek obveščeni da so zlikovci vlomili v eno od stanovanjskih hiš v centru Izole. Po temeljitem pregledu prostorov so odnesli zlatino ki jo je lastnik hranil doma. V bližini sta bila opažena moška za katerimi poizvedujejo policisti.

PRESPALA PRI POLICISTIH

Policisti so odhiteli na intervencijo, ker je prišlo do spora med materjo in hčerko. Pri prepiru ji je pomagal alkohol, zato je morala zaradi groženj materi in žalitev policistov mladenka do streznitve prespati na policijski postaji.

PARKIRAL BOČNO

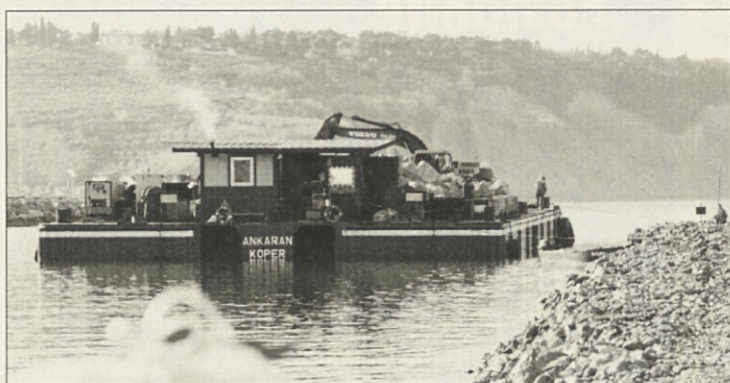
Policisti so na Rudo obravnavali prometno nesrečo, kjer je domačin trčil v ograjo. Zaradi odtrganega kolesa je zapeljal izven vozišča in se prevrnil. V nesreči je trpela le pločevina.

NEVARNA OBALNA CESTA

Ponovno se je izkazalo, da je obalna cesta ob slabem vremenu zelo nevarna.

V nedeljo popoldan se je med Izolo in Kopro pripetila hujša prometna nesreča. Malo pred 16. uro je 67 letni voznik osebnega avtomobila vozil po obalni cesti iz smeri Kopra proti Izoli. Pri Rexu je osebni avtomobil zaradi neprilagojene hitrosti pričelo na mokrem vozišču bočno zanašati na nasprotni vozni pas, kjer je trčil v osebni avtomobil, ki ga je iz nasprotne smeri pripeljala 32 letna voznica.

Po trčenju je vozilo povzročitelja odbilo v obcestni jarek. Povzročitelj je bil težje telesno poškodovan, udeleženka pa lažje. Ponesrečenim so morali nuditi pomoč reševalci in gasilci. Med poškodovanimi so bili tudi hišni ljubljenci, za katere je moral poskrbeti dežurni veterinar. Cesta je bila zaprta do 17.20 ure, obvoz je bil urejen preko Markovca.

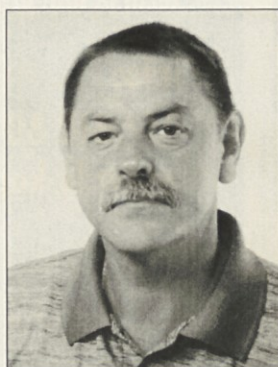

KUTIN BRANIMIR

1956-2005

Že deseta zima odhaja
in deseta pomlad prihaja,
ko tebe med nami ni,
toda v naših srcih boš
za vedno ostal-ti

Tvoji najdražji

Izola, januar 2015

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Prodamo 50 m² 2S-stanovanje s kletjo 6m² v Centru Ljubljane (Njegoševa). Vsi priključki, vpisano v zemljiško knjigo, prosto bremen. MOŽNA MENJAVA NA OBALI (tudi za večje z doplačilom). CENA: 115.000. Tel: 041 378 546.

- Zamenjam lastniško stanovanje veliko 60 m² v spodnji Semeđeli, z lastnim centralnim ogrevanjem za enako ali podobno v Izoli. Tel.: 031 847 441

- Na prestižni lokaciji s prelepim pogledom na ljubljansko kotlino, Šmarno goro in okoliško hribovje prodam 5 sobno stanovanje s teraso, balkonom in vrtom. Stanovanje je v dvostanovanjski hiši in je popolnoma ločena enota. Vpis v z.k. Možna tudi menjava na območju obale, še najraje Izola. 041 562 968

NAJMEMO

- Najmem obdelovalno zemljišče, do 400m² v bližini okolice Izole, za daljše obdobje 031 532 701

- Družina s tremi majhnimi otroci išče primerno stanovanje v Izoli za daljše obdobje. Tel.: 040 204 622

- Domačinka z urejeno subvencijo dolgoročno iščem bivališče v Izolski občini cca. 30 m² ali več. Sem vozna. 070/925 446 Anja.

- Izkušen gostinec najame vpeljan manjši gostinski lokal v Izoli za daljše obdobje. Informacije na tel.: 070 233 388

- Najmem garsonjero ali sobico v Izoli za daljše obdobje. Cena do 150 Eur. Tel.: 070 344 588

ODDAMO

- Oddam stanovanje veliko 50m². tel 041 344 280

- Oddam 2-sobno komplet opremljeno stanovanje v starem delu mesta za daljše obdobje. 051 331 150

- Oddam garsonjero v starem delu mesta, 30m², za daljše obdobje. tel 040 865 336

- Oddamo enosobno stanovanje v 1.nadstropju za daljše obdobje. 05 641 72 24

- Oddam enosobno opremljeno stanovanje v starem delu mesta, Gramscijeva 12 (drugo nadstropje) za določen ali nedoločen čas. Tel. 041 792 201.

RAZNO

- Prodajam 15 oljk starih od 25-30 let (Malija). Info: 041 635 445

- Oddam sedežno garnituro in kavč 041 613 299

- Gostilna Istra zaposli kuharja z znanjem priprave istrskih in mediteranskih jedi. Tel.: 041 345 605

- Ugodno prodam otroško posteljico 120x60 (jogi in odejo podarim), stolček za hranjenje Peg Perego in ležalnik za dojenčka. Poklicati zvečer po 18.uri na tel. 031 681 461.

- Prodajam stenski plinski grelnik za ogrevanje prostorov in sanitarne vode Immergas Eolo mini 24. Cena: 120 eur. Tel. 040 753 663

- Podarim in ugodno prodam otroško opremo. Tel. 05 641 6145

- Prodajam jabolka iz travniškega sadovnjaka, obrana v neokrnjenem brkinskem okolju v katerem ni ne umetnih gnojil ne kemičnih zaščitnih sredstev. Cena in dostava po dogovor. Tel. 070 894 844

5.10.2014

Naj traja naj traja naj traja

Traja in traja projekt hidravličnih izboljšav, še posebej gradbena dela po cestiščih, kjer se vozniki prilagajajo off road vožnji (pol po asfaltu, pol po makadamu) ob zelo skromno urejeni prometni signalizaciji. Poročali smo o asketski ureditvi podobnega gradbišča na Dantejevi ulici, nekaj podobnega pa se dogaja tudi na novi trasi vodovoda med Šaredom in vodohramom Malija. Trasa poteka tik ob in delno po glavni cesti Korte-Izola. Delo se odvija slabo, cestna signalizacija je pomanjkljiva, prekopi preko ceste niso začasno zabetonirani, zato prihaja do poškodb na vozilih. V torek je bilo zunaj 11,5 stopinj Celzija, na trasi pa nobenega delavca. Gradbišče so sicer odprli že prvi teden oktobra zato ljudi s hriba zanima, do kdaj bodo trajala ta dela.

13. 1. 2015

OKREPČEVALNICA
GRILL GRILL
u Pri Perotu
 +386 (0)41 858 473
 Gotovo že poznate naše jedi z žara,
 zdaj pa pripravljamo tudi
 bogate **MALICE**
 4,00 € - 5,00 €
 okusna **KOSILA**
 7,00 €
 prava nedeljska **KOSILA**
 8,0 €
 Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Tudi Izolani se vedno bolj zavedamo, kako pomembno je druženje, oblikovanje skupnosti, od ulične do mestne. Seveda je to najlažje storiti ob različnih veselih dogodkih in tudi stanovalci Ulice svobode se že nekaj let tradicionalno zberejo na ulici, ki jo takrat kar zaprejo za promet in si privoščijo nekaj veselih uric. Pravijo, da jim je po vsakem srečanju lepše in da je to vredno več kot vsak asfalt na cesti. Kot je videti na fotografiji se skupaj zabavajo vse generacije, kdo je fotograf pa iz kvalitetnih razlogov zamolčimo.

Parkirna ura je delala BP

Za razliko od resničnih parkirnih ur, ki se dokaj pogosto kvarijo, je brezhibno delovala parkirna ura postavljena na jaslice, ki so letos stale v cerkvi svetega Mavra. Bile so razmeroma velike in zelo realistične, saj so prikazovale Izolo, v enem delu pa je bil mandrač z ribiškimi barkami in parkirno uro. Nekateri so menili, da bi jih v enem delu lahko uporabili tudi v muzeju Parenzana.

2014 2015
 z vami od leta
 1961

Postanite zeliščarka oz. zeliščar!

Naučite se:
 nabirati, pridelati, predelati in prodajati zelišča in zeliščne izdelke.

Tečaj je tudi priprava na NPK.

info:
 05/ 612 80 00, info@lu-koper.si
www.lu-koper.si

LJUDSKA UNIVERZA KOPER
 UNIVERSITÄ POPOLARE CAPODISTRIA

Energija znanja!
Energia del sapere!